

PORT
Payé/Betaald
WEERT
Pays Bas/Holland

OLAT NIEUWS

Clubblad w.s.v. Ollandse Lange Afstand Tippelaars • jaargang 25 • Nr. 9 • september 1999

T
E
U
T
E
N
B
U
R
G
R
W
O
U
D

DRUKWERK
Indien onbestelbaar
Lupinelaan 27
5691 WC Son

Ollandse Lange Afstand Tippelaars
Opgericht 23 november 1967
Aangesloten bij KNBLO - NBWB - KNAU - NFV (IVV)

inhoud OLAT-Nieuws september 1999

Voorzitter:

Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 7
5492 CH St.-Oedenrode
☎/ Fax 0413-475467
email: MvRoosmalen@hetnet.nl
#

Vice-voorzitter:

Theo Tromp
Daelenbroek 32
6002 VN Weert
☎0495 - 450325
fax 0495 - 450327
email: tromp2@gironet.nl
#

Secretaris:

Jeannette van Boerdonk
Mr. van de Lindenstraat 6
5469 GJ Keldonk
☎0413-211978
email: vb@IAEhv.nl
#

Penningmeester:

Hein Lenders
Herdersveld 159
5665 JN Geldrop
#

Bestuursleden:

Toon van Wordragen
J. v. Stolbergstraat 10
6006 ZM Weert
☎0495-537775
#

Ad Verbakel
Past. Bogaertsstr. 12
5469 EZ Keldonk
☎ 0413-212161
#

Toon Vissers
Kuilven 5
5469 GA Keldonk
☎0413-212166
gironummer 214962
#

Jos van den Bersselaar
Hagenkampweg Zd. 146
5615 DA Eindhoven
☎040-2524404
#

Banknummer OLAT:
13.82.11.736
t.n.v. penningmeester OLAT,
Eindhoven
Gironummer OLAT:
17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT,
Eindhoven

Van de redactietafel: Opening Graaf van Hornepad 4
Ledenadministratie 5
Onze jarigen en andere gelukwensen .....
Interview met: Wim van de Wittenboer..... 6
Clubreizen: Programma 8
Lange Afstand: .....
 - Programma 9
 - Don't talk, walk Peter v/d Ven.....
Snelwandelen: 10
 - Programma .....
 - 24-uurs en 100 EM in Battersea Park..... 11
Wandelwegen: Geslaagden op LAW's en regiopaden .....
16^e Internationale Kempische Wandeldagen..... 12
 Deelnemers 4 daagsen Nijmegen en Apeldoorn 12
Wandelvaria: 14
 Wandelen op dinsdag .....
 Impressie Int. Kempische Wandeldagen (Lies Wesseling) .....
 Blinde Wil loopt 4-daagse dankzij familie 16
 Riek Fiers 80.000 km - Lenie Eijkemans spant de kroon - Ook aardig op weg.... 17
 Wandelkroniek 25 jaar OLAT-Nieuws .....
 Goed om te weten..... 19
Brievenbus:.....
 Verslag Vierdaagse in Nijmegen, Anja Stouthart .....
 4 daagse Apeldoorn NWB, Toon van Wordragen 20
 Vierdaagse van Nijmegen, Piet Royakkers..... 21
 Int. Kempische Wandeldagen, Ad van Asten 22
 Negendaagse reis naar het Teutenburgerwoud, Peter van de Ven 24
 Haervejsdringen, Constant Dedel..... 29
 33e Marche Européenne du Souvenir l 'Amitié, Piet Jansens 30
Kennedywalkers 33
Wandelkalender
 Foto's in deze uitgave: Peter v/d Ven, Theo Tromp, Piet Jansens, Ad van Asten.
 Sticker 4-Daagse (Op Goede Voet) en KWD (Servee Derks), Tekening Hermannsweg
 Franny de Weeger

Secretariaat snelwandelen en Clubreizen:

Theo Tromp
Daelenbroek 32
6002 VN Weert
☎0495-450325
gironr. 70.68.01
t.n.v. OLAT-clubreizen
Weert.

Boetiek:

Mia Dielissen
☎040-2552742
Wandelgidsen:
Francien van de Laar
☎0499-471298
Startbureau:
Jos van den Bersselaar
Parkoersen:
Ad Verbakel

Kempische Wandeldagen:

(Waarnemend)
Jos van den Bersselaar
☎040-2524404

Ledenadministratie:
Rita Niëns
Heulsterbeemd 11,
6002 WD Weert
☎/fax 0495-539087

OLAT-verzorging:

Willem Schoonhen
☎ 040 - 2420422

Public Relations:

Toon van Wordragen
Wandelwegen:
Toon Vissers
Commissie Snelwandelen:
Servee Derks
Bert Timmermans

Redactieadres:
Ad van Asten
Lupinelaan 27
5691 WC Son
☎ / Fax 0499-473767
E-mail

a.h.van.asten@hccnet.nl

**Redactie en
Samenstelling:**
Ad van Asten
Peter van de Ven
Lies Wesseling
Toon van Wordragen

Bijdrage snelwandelen:
Philip Krul/RWV

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren kopij:
Vóór 15 september 1999
(voor plaatsing in het oktober-nummer)

Verschijnt maandelijks,
omstreeks de 10^e van de
maand, m.u.v. de maand
augustus.

Het lange afstandswandelpad "Graaf van Hornepad" voert U langs de mooiste plekjes van Weert, en kan in etappes bewandeld worden. Een topogids met de beschrijving van de route is verkrijgbaar bij het VVV en genoemde Horeca

Grand Dorado **Weeterbergen**
Tracheeweg 7
6002 ST WEERT
Tel. 53 00 55

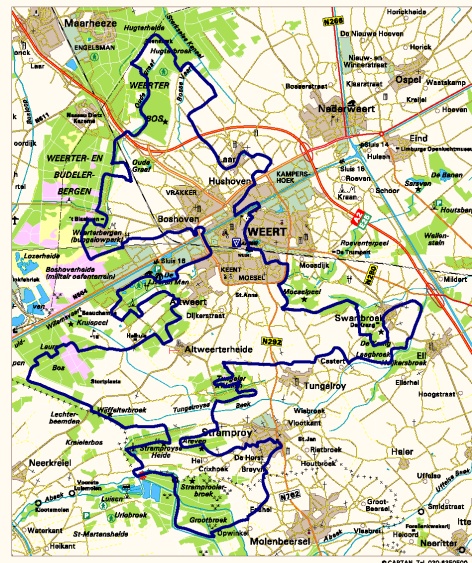
Cafe-zaal 't **Blaakven**
Geuzendijk 35
6002 TA WEERT
Tel. 52 43 00

Cafe-zaal **Schuttershoeve**
Grote Steeg 10
6006 TE WEERT
Tel. 53 39 84

Cafe-rest. 't **Vosseven**
Lochtstraat 28
6039 RV STRAMPROY
Tel. 56 11 14

Graaf van Hornepad

Een rondwandeling om Weert 95 km

Dit project is mogelijk gemaakt door de steun van het Gewest Noord-Limburg, Gemeente Weert, Alliance Europe, Cartan, adverteerders, de vrijwilligers van de wandelsportvereniging OLAT (Ollandse Lange Afstand Tippelaars)

Cafe-zaal **Dennenoord**
Voorhoeveweg 2
6006 SV WEERT
Tel. 53 28 84

Cafe-zaal **De Luifel**
Julianastraat 2
6039 AJ STRAMPROY
Tel. 56 16 30

Restaurant **De Wildenberg**
Eindhovenseweg 101
6002 TB WEERT
Tel. 57 41 70

  ANWB
agentschap
Maasstraat 18 6001 EC WEERT
Tel. 53 68 00

Namens Bestuur en Redactie

Precies een jaar geleden konden wij in OLAT-Nieuws lezen dat er een begin was gemaakt met de renovatie van het Graaf van Hornepad. Met een groep voortvarende mensen is er een jaar lang hard gewerkt om de klus binnen korte tijd te klaren.

Vandaag 23 augustus is het dan zover. Het pad ligt er piekfijn bij en met een bont gezelschap aan officiële personen en gasten is het pad ingelopen.

Met de onthulling van één van de zeven infopanelen op de route, waarvan u hierboven een voorbeeld ziet, werd door wethouder Sijben van de Gemeente Weert mede namens Drs. Vervoort van het Streekgewest Noord-Limburg, deze 95 km lange rondwandeling om Weert in gebruik genomen. Onder de aanwezigen ook Roswitha van Vlaanderen directeur VVV-Weert, vertegenwoordigers van de Kring Brabant-Zeeland van de KNBLO, de NBWB, Wandelplatform LAW en Grote Routepad, het OLAT-bestuur en de groep vrijwilligers die het pad markeerden en onderhouden.

Naast de werkers in het veld hebben ook sponsors, de provincie en gemeentelijke autoriteiten van Weert, het VVV-Weert, de Alliance Europe en Cartan een belangrijke bijdrage geleverd aan de totstandkoming van dit regionaal wandelpad.

De w.s.v. OLAT en met ons de wandel- en toeristenorganisaties mogen zich verheugen dat er weer een verworvenheid voor vele jaren is veiliggesteld.

De wandelgids, die ontworpen werd door Marten Hogeweg, is vanaf heden te koop bij de VVV-kantoren, en natuurlijk ook in onze eigen wandelboek-tiek.

Volgende maand vindt u een uitgebreide reportage van deze opening in ons clubblad.

LEDENADMINISTRATIE: Heulsterbeemd 11, 6002 WD WEERT
☎ / FAX 0495-539087

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie en dus niet naar het secretariaat of de redactie. Mocht U bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij U dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting tijdens de tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart mee te nemen.

Tip: Bewaar uw lidmaatschapskaart in uw wandelboekje. Een plastic hoesje hiervoor is te koop in de boetiek.

Door: Rita Niëns

Aanmeldingen:

André Loos	Binnendijk 217 8244 AE Lelystad
Henk Verhogen	Ruwenbergstraat 32 5271 AG St.-Michielsgestel
Joop Krul	Frans Halsstraat 11 5684 AG Best
Sumatha Thakurta	Waalstraat 53 5463 KB Veghel
An Klarenbeek	Frans Halsstraat 11 4941 ZG Raamsdonksveer

Wij heten deze nieuwe leden van harte welkom in ons midden en hopen dat zij zich vlug thuis zullen voelen in de OLAT familie. Een speciaal welkom aan **Joop Krul**, hij bracht ons ledental op **600**. Joop is geen onbekende in de wandelwereld en velen zullen hem al wel eens hebben ontmoet.

Adreswijziging: Jeannette en Vincent van Boerdonk (**OLAT secretariaat**)

Was: Hoppenbrouwerstraat 2 Oirschot, wordt: Mr. Van de Lindenstraat 6 5469 GJ Keldonk Fam. J. Promper.

Was: Haakakker 17 Mierlo, wordt: Frans Joseph v. Thielpark 80 5707 BX Helmond.

Hans Schrijvers. Was: Bertram 121 Uithoorn, wordt: Heidestraat 33 1216 CK Hilversum

Jac van Steen. Was: Lachappellestraat 51a Breda, wordt: Kesselloop 8 Breda.

Opzegging: Karin Gorissen 5694 WL 37. C. en F. Horsten 5644 PA 35. Peter van Rooij 5521 JM 17

OLAT op INTERNET: U vindt OLAT op internet op de volgende 3 adressen: <http://www.wandel-olat.org/>

www.gironet.nl/home/tromp2/

www.iaehv.nl/users/wb/

ONZE JARIGEN

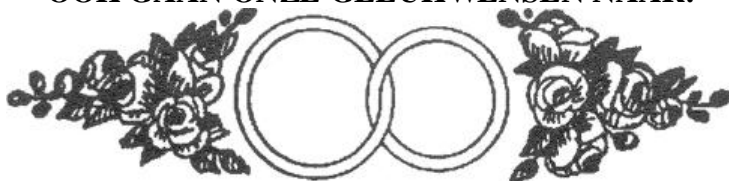
De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

September

16	Hiep Boerma	Vlaardingen		Leo Buijtenweg	Eindhoven
	M. Paardekooper	Valkenswaard		Maria van Emden	Eindhoven
	Trijnje v/d Schans	Eindhoven	26	Stephen Chandler	Oss
17	Andre Geerts	Eindhoven		Arie Evegroen	Ouderkerk a/d IJssel
	Ferdi Schmidt	Oss		Jan Passchier	Krommenie
18	Piet Huyberts	St.-Oedenrode		Jan Soetens	Veldhoven
19	Gerrit Verstappen	Someren	27	Piet de Ruijter	Breda
20	Diny Weerts	Helmond		Francien Schmidt	Oss
21	Bert van Deursen	Rosmalen		Harrie de Wit	Eindhoven
23	Gerrit Bissels	Berlicum	28	Harry Knoops	Asten-Heusden
	Theo Leysner	Eindhoven		Audren Preston	Eindhoven
24	Coby Cissen	Eindhoven		Tonny v/d Rijt	St.-Oedenrode
	Sjef Koolen	Nederweert		Caroline Vernie	Maasbracht
25	Theo van Boxmeer	Boekel	29	Henk Mikkers	Heeze

30	Sjef van Gestel	Eindhoven	9	Rien v/d Rijt	St.-Oedenrode
oktober				Mariet Ahlers	Eindhoven
2	Hennie Maathuis	Eindhoven	11	Theo Lormans	Leunen-Venray
3	Tonny Vogels	Uden		Jan v/den Boomen	Eersel
4	Frans Peters	St-Oedenrode		Hans Promper	Helmond
5	Harrie de Bont	Waalre	13	Francien van Berkel	Erp
	Hans Pot	Eindhoven		Bas van Steenberg	Dongen
6	Ad de Klerk	Waalre	14	Will Graafland	Hellevoetsluis
	Annelies Westerman	Eindhoven		Anja v/d Rijt	St.-Oedenrode
	Theo v/d Wiel	Veldhoven	15	Jan Slagboom	Son en Breugel
8	Eduard Dix	Ede		Annemieke Vrijhoef	Veghel
	Jans van Griethuizen	Hazerswoude			

OOK GAAN ONZE GELUKWENSEN NAAR:

Het echtpaar Leo en Rita Niëns - Nijsen
Gehuwd in Weert op 16 juli

Het echtpaar Jac en Jean van Steen - van Rozendaal
Gehuwd in Breda op 16 augustus

Dat zij nog lang en gelukkig bij elkaar mogen zijn.

'Het schouderklopje is mijn stimulans'

WIM VAN DE WITTENBOER PRESTATIEWANDELAAR

Door Ad van Asten

Ruim 2 uur is Wim van de Wittenboer aan het woord. Ik hoef hem niets te vragen, het is net of hij alles wat hij mij wil vertellen al met zichzelf heeft doorgesproken en nu ook van mij verwacht dat ik luister naar het 'verhaal' over zijn sport: het lange afstand prestatiewandelen.

Toen ik Ria van de Wittenboer enkele weken geleden opbelde met de vraag of Wim het leuk zou vinden om geïnterviewd te worden voor OLAT-Nieuws, was haar reactie vol enthousiasme: Onze Wim doet dat! Ge bent van harte welkom!

Wim van de Wittenboer is geboren op 11 juni 1945 in Mierlo. Hij is een van de 4 kinderen uit een slagersgezin. Al vroeg werd er van je verwacht dat je in de zaak mee-hielp en zoals toen nog het geval was, ook de bestellingen bij de klant thuis afleverde. Daarnaast kwam Wim al op zeer jeugdige leeftijd bij de drumband van harmonie Sint Lucia. Een combinatie van het dienstbaar zijn aan de medemens en het opbrengen van discipline voor beoordeling door juryleden heeft mijn karakter grotendeels gevormd, zegt Wim. Hij volgde een slagersopleiding en be-

haalde het middenstandsdiploma. Later is hij lang werkzaam geweest in de slagerij van Willem Groenwoudt en nu werkt hij in een andere branche van hetzelfde grootwinkelbedrijf.

Toen hij bijna 26 jaar geleden trouwde met het Eindhovense meisje Ria Maatje en ook in Eindhoven ging wonen, is hij zijn dorp en zijn drumband trouw gebleven. Twee belangrijke dingen hebben mijn leven beheerst, zegt Wim zonder in details te treden en een gevolg daarvan is dat ik zo'n vijfentwintig jaar geleden bij de wandelsport terecht ben gekomen. Bij de drum-

band waren we gewend te marcheren en de avondvierdaagse te begeleiden en ik waagde me ook wel eens aan tochtjes van zo'n 10-15 km.

Het grote werk is begonnen in 1976 toen ik de Kennedymars van Someren liep in gezelschap van o.a. Gerrit Legierse en Sjaak Koolen. Ik schijn goed geweest te zijn, want aan het einde van de tocht werd ik 'opgepept' met een schouderklopje door Cornelis van Montfort. Sindsdien is het presteren in de wandelsport bij mij niet meer weg te denken.

Sinds juni 1977 ben ik lid van OLAT

Cornelis van Montfort heeft mij de techniek van het snelwandelen bijgebracht. Hij wees op je houding, hoe je je tijd moest indelen. Hij gaf je op het juiste ogenblik het schouderklopje dat iedereen zowel individueel als in teamverband zo hard nodig heeft. Hij wist je te motiveren en zelfs op te peppen als je even in een dip was geraakt. Ben van de Velden en Theo Tromp deden dat later ook, ieder op hun manier, maar het was en blijft doeltreffend.

Ik heb alle afstanden in het snelwandelen beoefend: van de 5 km tot en met de 50 km. 'Deze afstanden moet je beheersen wil je op de lange afstand mee kunnen en ik wilde zelfs vooraan lopen', zegt hij niet zonder trots.

Terwijl Wim dit alles in een eindeloze stroom van woorden vertelt, blijft hij niet zitten. Hij demonstreert de pasjes en de armbewegingen. "Waar was ik ook weer?"

vraagt hij, als hij even te enthousiast is geweest. Dit is kenmerkend voor Wim, die hem onderweg wel eens ontmoet hebben, kunnen het zich voor de geest halen.

Begin 1978 werd Wim aangerezen en kwam met een ernstige beenwond in het ziekenhuis terecht. Mijn eerste gedachten waren: nu kan ik nooit meer wandelen. Misschien is dit ongeval ook weer een stimulans geweest, wilskracht te combineren met presteren. Mijn therapeut gaf toestemming om kleine stukjes te wandelen. De manier waarop ik toen aan de slag ben gegaan, zal zeker hebben bijgedragen aan de voorspoedige genezing. Van 10 op 11 juni 1978 liep ik bij OLAT m'n eerste 100 km afstand. De tocht ging van Rooi naar Zijtaart en dan richting Deurne. De eerste 40 kilometer voelde ik nog constant pijn, maar toen kwam er plotseling een ommekeer, de pijn verdween en ik voelde me sterk

worden. Kijk zegt Wim, het was intussen 11 juni geworden, m'n verjaardag. Weet je wie er toen bij mij liep: Piet de Ruijter, schrijf er dat maar bij, 'Piet zal het wel waarderen dat ik dat nog weet!'

Er zijn nog zoveel lange afstand prestatietochten gevolgd. Bij OLAT de Internationale Weekenden en later ook bij RWV, daar heb ik 2 keer de 24-uur gewonnen, zegt Wim.

Op zijn tenen staand pakt hij willekeurig een paar bekers van de kast. "Ik heb ze niet gepoetst", zegt Ria. "Geeft niks", zegt Wim: "Hier ben ik echt trots op." Hij laat een beker zien aangeboden door de Gemeente Sint-Oedenrode in 1989 voor het winnen van de 24-uursprestatie tijdens het Internationale Wandelweekend. "En kijk", zegt Wim, "dit echt zilveren bekertje kreeg ik toen van Bert Mann."

Gewone wandeltochten

Gewone wandeltochten zoals de OLAT-winterseries en de Vierdaagse van Nijmegen benutte ik meestal als oefening voor een wedstrijd. Toen ik in Nijmegen nog op de 50 km liep, ben ik menig keer als eerste in Nijmegen aangekomen. Twee keer heb ik van de controleurs bijna een gele kaart gekregen, omdat ik snelwandelde, maar met 'een beetje praten' kwam dat wel goed zegt Wim glunderend. Ik heb een foto uit 1990, officieel voor de krant, waar ik als eerste 's morgens om tien voor half 8 de Pontonbrug bij Cuijk passeer. Ik

kwam toen om negen uur bij "De Vereniging". Natuurlijk loop ik ook wel eens normaal, maar dit jaar kon ik het op de laatste dag weer niet laten. Bij de finish zeiden ze dat ik als 7e op de 40 was binnengekomen.

Kennedymarsen zijn ook goede oefeningen, Someren heb ik één keer dubbel gedaan. Ik heb twee notitie boekjes waarin ik al mijn tochten bijhoud. Er staan er nu 672 in met een totale afstand van bijna 40.000 km, die bereik ik ergens volgend jaar.

Internationaal

In Frankrijk liep ik 13 keer de 28 uur van Roubaix, hiermee sta ik voor Nederland op de tweede plaats; Adje Leermakers liep daar 16 keer. Een keer ben ik in Roubaix op de 4^e plaats geëindigd met een afstand van 223 km. Zo iets vergeet je nooit meer. Vroeger ging je met een heel team naar Frankrijk en was er een groep supporters bij, dat gaf een extra kick.

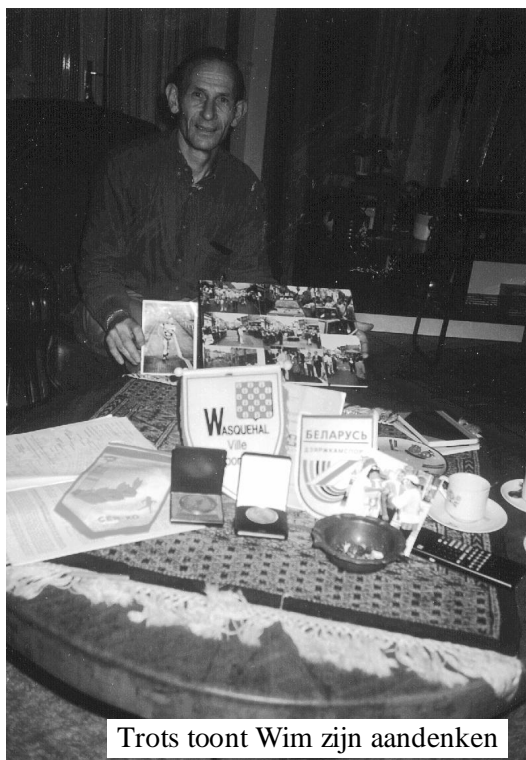
Vorig jaar was ik daar met Ria, die me geweldig steunt en soms net zo hard schreeuwt als een hele groep.

In Engeland liep ik ook de Centurion races. Bij mijn 1^e deelname werd ik in Ewhurst (Surrey) A-Centurion in een tijd van 19 uur 48 minuten, mijn beste tijd maakte ik in 1983 te Leicester met 19 uur 12 minuten en 49 seconden. In totaal heb ik in Engeland 7 keer de Cen-

turion afstand gelopen. De titel Centurion kan alleen in Engeland behaald worden.

OLAT zou OLAT niet zijn als ze daar in het verleden geen antwoord op gevonden hadden. Iedereen die hier de 160 km binnen 24 uur aflegt, wordt 'Continental Centurion'. Hij is gelijk aan de Engelse titel, maar dan behaald op het vaste land.

Lange afstand

Trots toont Wim zijn aandelen

Bij OLAT is de lange afstand de laatste jaren wat achterop geraakt.

Natuurlijk doet Theo er alles aan om het voor elkaar te krijgen dat we weer mee gaan tellen. Het wegvallen van René is echter een zware domper voor hem geweest. 'Maar ik denk wel dat het hem zal lukken, een schouderklopje geldt ook voor mensen als Theo.'

Op mijn vraag waarom de lange afstand, prestatie en wedstrijd sport bij b.v. de RWV tegenwoordig schijnbaar meer aanslaat, geeft Wim ronduit als antwoord: "Daar staan ze met z'n allen, openlijker achter de doelstelling en dat dragen ze ook uit."

Wij snelwandelaars en prestatielopers moeten het wel zelf doen, maar de steun van anderen daarbij is onontbeerlijk.

OLAT is een grote club geworden, maar aan die bekendheid ervan hebben vooral de prestatiewandelaars en wedstrijd snelwandelaars bijgedragen. De hechte band tussen OLAT en haar leden is zoek.

Zo'n 15 jaar geleden had je bij OLAT 300 vrienden, nu mag je hopen dat er nog 30 bekenden van over zijn.

Ik hoop dat ik op onze OLAT-Nieuws lezers, met deze beknopte schets van een gedreven prestatiewandelaar, een klein beetje de vonk heb kunnen overdragen en dat de waardering en belangstelling voor Wim en met hem voor al die anderen, vreemde wandelvrienden van OLAT en zusterverenigingen in Nederland is toegenomen.

Ik bedank Wim en Ria van de Wittenboer voor het gesprek en Wim sterkte bij de komende ingreep en een voorspoedig herstel.

Clubreizen

PROGRAMMA CLUBREIZEN

Weekend 25/26 sept. ca. 20 of 30 km p/dag Eifel (D)
(overnachting in jeugdherberg te Altenahr)
Zaterdag 16 oktober Krijtland 16 - 22 - 30 km Vaals - Geulhem

Inschrijven: gironr. 706801
t.n.v. w.s.v. OLAT te Weert

Inschrijfgeld:	leden:	niet leden:
Weekend	f 105.-	f 115.-
Dagtocht	f 35.00	f 40.00

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is.

Minimaal een maand van tevoren met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats en afstand.

Zij betalen f 2.50 extra. Indien men op woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft gehad, kan men informeren op woensdag- of vrijdagavond vóór 21 uur of er nog plaats is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit **uiterlijk 10 dagen voor de tocht** is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van f 2.50) worden teruggestort.

Opstapplaatsen en	-tijden:
(zie hiervoor altijd de bevestigingsbrief)	
Den Bosch NS	7.05 uur
Eindhoven NS Fuutlaan	7.35 uur
Weert NS	8.00 uur

Bij voldoende belangstelling ook in:
St.-Oedenrode - Son - Boxtel - Veghel - Keldonk -
Helmond - Someren - Nederweert en Leende.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument en D.M. Er is een excursieverzekering afgesloten, deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres: Theo Tromp
Daalenbroek 32
6002 VN Weert
☎0495-450325

Programma lange afstand wandelen

Lange afstand

Onder lange afstand wandelen verstaan wij: het wandelen van een afstand van meer dan 60 km binnen een aaneengesloten tijdsduur die van tevoren is vastgelegd en waarbij de organisatie zorgdraagt voor markering van het wandelparkoers en voor verzorging van de wandelaar.

17 op 18 september	Bergeijk 37° Kennedymars	80 km
17 op 18 september	Zeewolde 3° Z tot Z tocht	110 km
18 op 19 september	Nijmegen-Rotterdam	160 km
24 op 15 september	Nacht van Bocholtz	100 km
2 op 3 oktober	Amsterdam-Tilburg	125 km
3 oktober (01.30 uur)	Nieuwegein-Tilburg	67 km
9 oktober	Herfstdagtocht Berg en Dal	60 km
20 op 21 november	Euraudax Hoogvliet	100 km

☎ 0492-547225
☎ 036-5221560
☎ 010-4161380
☎ 045-5444421
☎ 013-4554318
☎ 013-4554318
☎ 075-6176515
☎ 010-4160387

DON'T TALK, WALK!

Door Peter van de Ven

Dat was voor mij zeker een goede lijfspreuk in de nacht van 3 op 4 juli 1999 om 22 uur, toen de 37e Kennedymars van Someren van start ging. Van tevoren nog gezellig inspiratie opgedaan met Ad, Jan, Trudy en Theo (met het hoedje!). Ook Arie Evegroen was erbij. Weliswaar een laatbeslisser, maar zonder hem zou het voor mij een lange en nog donkerder weg geweest zijn. Ik ben er niet helemaal zeker van, maar ik heb maar besloten dat dit mijn tiende deelname was.

Heel brutaal liepen wij om tien over tien tegen de stroom in voor de startscan (ook in Someren is knippen verleden tijd). Vroeger zou dit onmogelijk geweest zijn, maar door de teruglopende deelnemersaantallen irriteerden we nauwelijks iemand op dat tijdstip.

Na dertien kilometer rustten we de eerste keer, na de driehoek Someren - Someren-Heide - Someren-Eind - Someren, vlak na de eerste post. Niet te lang, maar toch kwam in die tussentijd de bezemwagen voorbij. Toch nog van drie Stonesnummers van de band genoten, en toen Lierop maar snel "afgewerkt". Ik heb geen schrik van die wagen, aan de andere kant toch vervelend dat hij meerdere malen in de buurt was. In de "Van de Zanden-town" Mierlo realiseerde ik me dat ik Jan nog niet gezien had.

Het weer werkte die nacht goed mee, jammer dat het in mijn buikje wat tegen zat. Bij "Den Heuvel"

moest in even naar binnen voor een noodstop. Arie kon ik, zonder zaklamp, ook niet al het mooie van het parcours laten zien.

Bij de grote rust in Helmond Brouwhuis constateerde ik, dat alle "schaapjes", waar we voor de start mee geborreld hadden, nog in de race waren.

Na Brouwhuis ging alles opeens beter, misschien dat het besef dat de dag aanbrak daar debet aan was. Vlak voor Vlierden nog met een collega van de Technische Universiteit gesproken, die daar in een dweilorkestje gespeeld had. Zaal Thijssen (45 kilometer) herinnerde ik me nog van de Paastocht. Er was hier nogal wat jeugd, die "geveld"

was door het langdurig gebruiken van alcoholische consumpties. Toch aardig dat ze ter ere van ons op de been gebleven waren!

Het stuk tussen Deurne en Liessel vond ik vrij lang, alhoewel het op papier maar vijf kilometer was. Inmiddels waren wij al twee lichtpuntjes gepasseerd. Toch eens aan de organisatie vragen wat die inhouden. Los daarvan, bij twee van de drie is het in mijn tempo sowieso dag!

Ik heb nog niets over de verzorging geschreven, zoals altijd goed tot zeer goed: brood, fruit, koffie, thee, fris, maar in Liessel een vreemde "eend" in de bijt: stukjes kip. Ze vonden niet veel aftrek, vreesde

men misschien dat er salmonella-bacteriën in zouden zitten?

Vier kilometer voor Asten mochten we invoegen op de 40 kilometer-route. Dit was een beetje een absurde situatie. 58 kilometer lang waren wij "king of the road", nu moesten wij opeens met drie maal zo veel mensen het fietspad delen. In Asten was het uiteraard vrij druk in de speciaal opgezette tent. Eerst op een bankje van brood en soep genoten, toen even verderop bij de Italiaan een pilsje genomen. In de tent kon je mensen mislopen, maar daar zat je eerste rang langs de route. Het weer deed geweldig mee vandaag. Als de zon weer eens te nadrukkelijk begon te prikken, dan

was er altijd wel weer een wolk bereid om de warmte te dimmen.

Voor "De Pandoer" (Heusden) haalden we een jongen in van plm. twintig jaar, die liep alsof hij tien uur aan een stuk op een paard gezeten had. Een wandelaarster ontfermde zich over hem en bij de finish wisselden zij adressen uit. Wie weet wat daaruit nog kan groeien!

Voorbij Heusden (70 kilometer) viel de eerste bui, maar door tien minuten bij "inboorlingen" onder de parasol te schuilen, hadden wij daar geencentje pijn aan.

Op het laatste stuk Someren-Eind - Someren een hoosbui. Toen was er een grote boom en een afdak voor-

handen. Wij zagen een stelletje dat in Heusden ook geschuld had, nu als verzopen katten langsloten. Geen nood, zeiden ze me later, aan de finish lagen droge kleren op ze te wachten.

Op de laatste 100 meter zijn we achter de afrastering om de "spreekstalmeester" heen gelopen. Het volk wil dan wel brood en spelen, maar wij zaten niet te wachten op dat geouweh..., dat wij zo geweldig waren. Om halfvijf waren wij binnen, drieëneenhalf uur na Jan van der Zanden (chapeau Jan!). Ook felicitaties voor Trudy Taal, die drie mannen voor zes uur over de streep wist te trekken, en toch nog de rode lantaarn voorbleef!

Alle deelnemers aan de Kennedymars Someren van harte proficiat.

Een speciale gelukwens aan Gerrit Legierse die de Kennedymars Someren voor de 30^e keer uitliep.

Snelwandelen

Lange afstand wedstrijden

De volgende wedstrijden zijn bekend:

18/19 september	Roubaix Fra	28 uur
27/28 september	Vallorbe Sui	200 km
17 oktober	Roubaix Fra	100 km

Wedstrijdkalender

september

11 Winschoten Aquilo

25 Best Gen. Mich.

Oktober

31 Rotterdam RWV

november

14 Rotterdam RWV

december

5 Rotterdam RWV

Nederlands kampioenschap 50 km snelwandelen op de weg tijdens het Europese kampioenschap 100 km hardlopen. Aanvang snelwandelen: 13.15 uur. Tijdregistratie met behulp van ChampionChip (te huur bij de organisatie). Wedstrijdlimiet is 6 uur.

Baanwedstrijden snelwandelen met afstanden van 1000 m: pupillen om 13.00 uur; 3000 m jun.BCD om 13.00 uur; 5000 m vanaf D-jun. Om 13.00 uur en 10000 m: vanaf jun. A om 14.00 uur. Sportpark "Naëstenbest".

Eerste wedstrijd winterserie snelwandelen. In het **Kralingse Bos** op een rondje van 906 meter. 1 km pupillen en D-junioren; 3 km C-junioren; 5 km vrouwen en AB-junioren en 10 km mannen. Aanvang 11.00 uur. Deelnemers melden voor 10.15 uur in de kantine bij de kunstofbaan aan het **Langepad**. De start is ongeveer een kwartier wandelen van de kantine. Inlichtingen (jaarprogramma RWV) en bij Philip Krul en Hans v/d Knaap

Tweede wedstrijd winterserie.snelwandelen (zie 31 oktober)

Derde wedstrijd winterserie snelwandelen. (zie 31 oktober).

**Uitslag van de 24 uur / 100 EM in Battersea Park
Londen op 14/15 augustus 1999.**

100 Miles

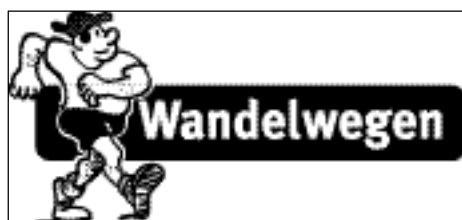
1 Richard Brown	Surrey W. Cl.	19.08.16	19 Christina Elsenga	R.W.V.	22.34.28 N
2 Marcel Dekker	R.W.V.	19.18.26 N	20 Raymond Platt	Southend Athl.C	22.35.32 N
3 Marc Collinet	LiŠge	19.21.22 N	21 Rob Gordijn	R.W.V.	22.39.25 N
4 Sandra Brown	Surrey W. Cl.	20.01.49	22 Wil Vervoort	Attila	22.43.35
5 Per Klein Pedersen	Denmark	20.02.32	23 Chris Cattano	Southend Athl.C	22.44.19 N
6 Chris Flint	London Vidarians	20.28.54	24 Nico van Hagen	R.W.V.	22.51.05 N
7 Kevin Perry	Southend Ath. Cl	20.37.32	25 Robert Watts	London Vidarians	22.59.38
8 Frans Leijtens	R.W.V.	21.10.07	26 Jill Green	London Vidarians	23.02.25
9 Ad Leermakers	Atilla	21.25.52	27 Jan Willem Dijkgraaf	Cialfo	23.19.26
10 Ken Watts	London Vidarians	21.38.25	28 Jaap Visser	R.W.V.	23.23.23
11 Herbert Neumacker	Germany	21.40.38 N	29 Ton van Andel	R.W.V.	23.28.47
12 Derek Appleton	Folkestone	21.41.05	30 Ronald van Meensel	R.W.V.	23.29.27 N
13 Teunis van de Pol	R.W.V.	21.42.19 N	31 Jo Leijtens	R.W.V.	23.30.36 N
14 Rob Wiche	R.W.V.	21.42.19	32 Gerrit de Jong	Avantri	23.31.54
15 Martin Fisher	York CIV	21.43.53	33 Harry Littel	R.W.V.	23.33.04 N
16 Tony Collins	Birchfield Harr.	21.58.03	34 Sue Clements	London Vidarians	23.39.38
17 Hans van der Knaap	R.W.V.	22.09.06			
18 David Watson	Surrey W. Club	22.18.48			

N = Nieuwe Centurion

24 hours

Miles

1 Richard Brown	120.0	13 Chris Cattano	105.0	25 Herbert Neumacker	100.0
2 Marcel Dekker	115.5	14 Christina Elsenga	105.0	26 Teunis van de Pol	100.0
3 Per Klein Pedersen	115.0	15 Raymond Platt	104.5	27 Rob Wiche	100.0
4 Kevin Perry	111.5	16 Robert Watts	104.0	28 David Watson	100.0
5 Ad Leermakers	110.0	17 Jill Green	103.5	29 Wil Vervoort	100.0
6 Chris Flint	110.0	18 Jan Willem Dijkgraaf	102.5	30 Leon Krabbendam	97.0
7 Ken Watts	109.5	19 Ton van Andel	101.5	31 Gerard van der Klift	95.0
8 Tony Collins	108.5	20 Gerrit de Jong	101.0	32 John Fenton	95.0
9 Martin Fisher	107.5	21 Sue Clements	101.1	33 Don Thompson	94.5
10 Hans v/d Knaap	106.0	22 Marc Collinet	100.0	34 Herman van der Pluim	87.5
11 Rob Gordijn	105.5	23 Sandra Brown	100.0		
12 Derek Appleton	105.5	24 Frans Leijtens	100.0		

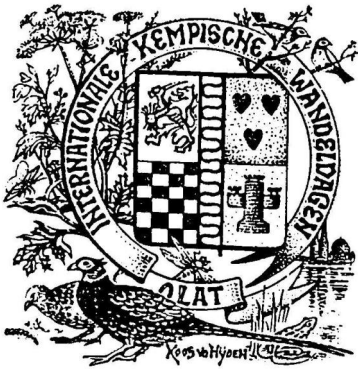

Lijst geslaagden op LAW's, Streekpaden of Regiopaden

Indien u na het volbrengen van een LAW, Streekpad of Regiopad een stempelbrief opstuurt naar OLAT Wandelwegenadministratie: A. v. Wor-
dragen J. van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert en gelijktijdig een bedrag
overmaakt van f 5.- op gironr 214962 dan ontvangt u een wandelplaatje en
wordt uw naam opgenomen bij de geslaagden en vermeld in OLAT-
Nieuws.

NAAM	WANDELWEG	Nr	DATUM	Aantal gelopen
Thomas Kiko	Westduinslag	742	5-4-99	1e x brons
C.I Vrolijk- v.d Meij	Oeverloperpad	237	6-6-99	1e x brons
A J van der Schans	Hertog Hendrik pad	432	1-6-99	1e x brons
Lauri Verlouw	Hertog Hendrik pad	433	11-5-99	1e x brons
Miep Trum-Verlouw	Hertog Hendrik pad	434	11-5-99	1e x brons
Annemie Neefs-Verlouw	Hertog Hendrik pad	435	11-5-99	1e x brons
Piet van de Laar	Hertog Hendrikpad	436+437	7-4-98/6-8-99	36e x en 37 ^e x
Ad van Asten	Hertog Hendrikpad	438+439	7-4-98/6-8-99	16e x en 17 ^e x

16^e Internationale Kempische Wandeldagen 6-7-8 augustus 1999

Als ik dit schrijf zijn de 16e Int. Kempische wandeldagen inmiddels achter de rug. Uit de reactie van de wandelaars maak ik op dat velen het wederom als een geslaagde 3 daagse wandeling ervaren hebben. Wij mochten 1321 wandelaars begroeten.

Als comité hebben wij veel positieve reacties ontvangen m.b.t. de organisatie de verzorging de parkoersen

Ook hebben wij ervaren dat de wandelaar de routebeschrijving goed leest en de opmerkingen m.b.t. de route van zondag waren dan ook niet van de lucht. (Gelukkig was, zoals gebruikelijk, de bepijling goed). Inmiddels weten we ook dat de wandelaar op de 25 km een caférust zeer op prijs stelt.

Deze en vele andere opmerkingen zullen door het comité op de vergadering van 25-8-99 besproken worden en hiermede zal de basis gelegd worden voor de 17e Internationale Kempische Wandeldagen in 2000.

Terugkijkend op deze drie prettige wandeldagen wil ik u in herinnering brengen dat dit mogelijk geweest is dankzij de inzet van 46 zeer deskundige vrijwilligers. Zonder de inzet van een groep als deze dames en heren is het niet mogelijk om een driedaagse als deze te organiseren.

Als voorzitter van het comité wil ik deze medewerkers dan ook hartelijk bedanken voor hun inzet en de hulp tijdens deze driedaagse.

Ik zie de vrijwilligers en de wandelaars graag terug in 2000.

Joop Wesseling

Voorzitter Comité Kempische Wandeldagen

Vacature:

Reeds enige tijd is bekend dat het secretariaat van het comité KWD opnieuw bemand/bevrouwde moet worden. Onze alomtgewaardeerde Gemma Boogaartz stopt met haar werkzaamheden, dus zoekt het comité een nieuwe vrijwilliger voor de secretariaatswerkzaamheden.

Ervaring met verslaglegging is gewenst, alsmede het werken met Word voor Windows 95/98.

Tevens bent u in het bezit van een PC.

Voor informatie:

Joop Wesseling
De Turfkamp 6
5258 EN Berlicum
☎ 073-5033322
fax. 073-5038035

Ik hoor graag van u.

Gevonden – verloren tijdens de KWD

Gevonden: Batch (wit 40 km 4-D-Nijmegen), plastic jasje, parapluutje met handvat.

Verloren: doublé dameshorloge, Switch herenhorloge, shampoo en doos zeep, badhanddoek, 3 nieuwe T-shirts en overhemden, zilverkleurige ballpoint met inscriptie 'Marvel', zwartkleurige pen.

DEELNEMERS VIERDAAGSE NIJMEGEN 1999

Frans Mostert	38	Jan van Hogeloon	24
Piet Selten	37	Henk Verbeek	24
Martin Goossens	36	Bert Timmermans	24
Riek Fiers	34	Ben Duin	23
Constant Dedel	29	Frits v. Duijnhoven	23
Theo Tromp	28	Gerrit Legierse	23
Jaap Rottier	27	Ton Schenkelaar	22
Jan van de Zanden	27	Peter van de Ven	22
Henny van Megen	26	Piet de Ruijter	22
Toos v.d. Boom	25	Wim v.d. Wittenboer	22

Jeanette van Boerdonk	21	Louis Vernie	12	Sjef van Gestel	7
Tjeu v.d. Berg	21	Piet van de Laar	12	Harrie Rijkers	6
Ad Verbakel	20	Wilma Timmermans	12	Ronnie Timmermans	6
Klaas Bakker	18	Rien van de Rijt	12	Willem Steenbakkers	6
Ad van Asten	17	Lies Wesseling	11	Erik van de Veer	5
Albert van Heijningen	17	Niels Martens	11	Annette Lagendijk	5
Wim Kennis	17	Servee Derks	11	Jan Philipsen	5
Wim Peters	17	Tonny van Neerven	11	Jill Bontekoe	5
Hans Bontekoe	16	Wim Lubberding	11	Nel Schellekens	5
Marianne Janze	16	Annie Beekmans	10	Wim van Brakel	5
Mia Dielisen	16	Anton Leijgraaf	10	Joke Hensen-Bertens	5
Leo Kok	16	Ben Schellekens	10	Ben Smeenk	4
Cees Punselie	15	Toos Snoeijen	10	Ed Nieuwendijk	4
Maria van Stratum	15	Jan Bruel	10	Joop Wesseling	4
Willy Timmermans	15	Rieky Jacobs	10	Marco Timmermans	4
Wim Brooijmans	15	Eddy Luttermans	9	Nelly Leijgraaf-Mols	4
Cees Mol	14	Jack van Dongen	9	Doortje Kessels	4
Jans v. Griethuizen	14	Jan Soeters	9	Huub Dingen	4
Frans Smits	14	Ton van Dijk	9	Maria van Hoek	3
Jac van Steen	14	Jan Neggers	9	Pieta van Boxmeer	3
Maria v Sleuwen	14	Ria Neggers	8	Ria Rutten	3
Piet van Steen	14	Piet Royakkers	9	Theo van Boxmeer	3
Sjaan Selten	14	Arie Evergroen	8	Rob Keetlaer	3
Theo Gijzen	14	Coby Cissen	8	Vandy v. Heijningen	3
Wil van Coenen	12+2	Ronald Menting	8	Marleen van Otterdijk	2
Ad Martens	13	Ad Mollen	8	Marco Rijkers	2
Caroline Dinmissen	13	Piet Huyberts	8	Nellie Leijssen	2
Johan v.d. Hoogenhoff	13	Tiny Bakker-Schokker	8	Henk Mikkers	1
Maria v.d. Hoogenhoff	13	Ton van de Heuvel	8	Regina Peters-Martens	1
Peter Mathijssen	13	Toos v.d.Kinderen	8	Paula Hendriks	1
Astrid Vernie	12	Truus Mathijssen	8	Guus Hehenkamp	1
Dick Verhagen	12	Wim Gevers	8	Andre Loos	1
Frances Rouppe v.d. Voort	12	Gemma Bogaartz	7	Francien van Berkel	1
Frans Ermen	12	Hannie v. Uppelschoten	7	Jan van Berkel	1
Henk Treur	12	Anja van de Rijt	7	Corry van Eeten	1
Jac Duizer	12	Franny de Weeger	7	Anja Stouthart	1

VIERDAAGSE APELDOORN

Marianne Janze	30	Hans Hoek	10	Henriette Verspagen	4
Jan van de Zanden	26	Frans Smits	9	Marco Timmermans	3
Frans Mostert	20	Cees Punselie	9	Jan van Hogeloon	2
Henk Verbeek	20	Jan Bruel	9	Hein Dirx	2
Wim Bakker	20	Piet van de Steen	9	Trees van den Boomen	2
Frans Ermen	17	Piet Knoester	9	Jan van den Boomen	2
Wilma Timmermans	15	Pia Kersten	8	Tjeu v.d. Kerkhof	1
Bert Timmermans	14	Wim Lubberding	6	Toon van Wordragen	1
Dirk Maassen v/d Brink	14	Arie Evegroen	6	Andre Loos	1
Theo Tromp	14	Henk Peters	?	Albert v.d. Schans	1
Ria Vredenbergt	14	Martha Rodenburg	5	Trijnie v.d. Schans	1
Ad Koerntjes	13	Ronnie Timmermans	5	Rob Keetlaer	1
Willy Timmermans	13	Jan Rodenburg	5		
Bert van Rooij	11	Ben Smeenk	4		

Wandelen op dinsdag

Voor de komende periode staan onderstaande rondwandelingen op het programma. De wandelingen zijn zeer gevarieerd gekozen, de ene keer wandelt u door de bossen dan weer door de bloeiende heide of door de Groote Peel. Wilt u ook in een ontspannend tempo, met voldoende tijd om van de natuur te genieten, meelopen?

Kies uw tochten uit en zorg dat u om 10.00 uur bij het vertrekpunt bent. Vergeet vooral uw lunchpakket niet en kom zo maar op een dinsdag samen met anderen genieten van Nederland op zijn mooist.

PROGRAMMA

21 sept. Hondsbegroute 18 km

5 okt. Nergengaroute 20 km

19 okt. Dijken route 22 km

Start: NS-station Oisterwijk

Start: Bij de kerk van Esch

Start: "De Ruwenberg", St. Michielsgestel

(kruising Nieuwstr./Ruwenbergstr./Michielstr

In oktober kunt u ons winterprogramma weer tegemoet zien. Als u zelf een mooie tocht weet, laat het ons dan weten. We nemen deze dan graag op in het nieuwe programma. Voor nadere informatie kunt u altijd bellen naar:

Truus van Vessem ☎ 040- 2110413 of Thea van Gelderen ☎ 0497-384784

Wandelen op dinsdag

Door Christian Koehler

Wie graag heel veel kilometers loopt en liefst in een hoog tempo, kan maar beter thuisblijven of zelf een tocht organiseren. Wie maling heeft aan prestaties en tevreden is met een gemiddelde van zo'n 5 km/u en een open oog heeft voor de natuur om zich heen, komt op zo'n dinsdagtocht dik aan zijn trekken.

We schuwen geen paden in de omgeving, lopen ook wel eens 'n stuk 'OLAT'- of 'LAW'pad, maar we zijn wel tuk op niet alledaagse

wandeltochten en liefst niet steeds op de stoep van de regio.

We willen er naartoe werken, dat beurtelings één van de deelnemers een tocht uitzet met liefst een bezienwaardigheid om 'even bij stil te staan!' We nemen de tijd voor een picknick. Bij **voorkeur** in het groen, mag ook een slootkant of een bosrand zijn, een bankje wordt niet geschuwd en 'n pittoresk cafeetje wordt niet voorbij gelopen.

Kortom, er wordt tijd 'genomen' om te genieten, waarbij oog en oor

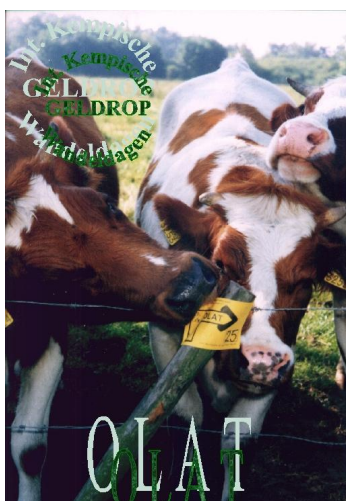
ruimschoots aan hun trekken komen, maar waar ook volop kans is om even lekker alleen te lopen.

Zin? Gewoon komen en om uiterlijk 10 uur aanwezig zijn op de aangekondigde plek, die u maandelijks vindt in het programma van wandelen op dinsdag hier in OLAT-Nieuws, en vergeet de leeftocht niet.

"'n meeloper"

Impressies van de

16^e INTERNATIONALE KEMPISCHE WANDEL DAGEN te GELDROP

Op 6, 7 en 8 augustus 1999 zijn de "Kempische" weer gehouden een jaarlijks terugkerend evenement wat zich zo langzamerhand inderdaad mag verheugen internationaal te zijn. Om te beginnen zijn we heel erg blij met de vele Nederlandse wandelaars die we mochten begroeten, maar we vonden het ook een eer om deelnemers te ontvangen uit 'den Belgique', Amerika, Frankrijk, Duitsland, Israël, maar ook uit Nieuw-Zeeland en Noorwegen!

Theo en Thea van Hout bleek een paar naar Nieuw-Zeeland geëmigreerde Brabanders te zijn, welke nog uit Geldrop kwamen ook. Ze waren hier voor familiebezoek en konden niet nalaten het prachtige landschap van de Kempen nog eens te doorkruisen. Op Jan Kvaestad, de Noor, kom ik dadelijk nog terug.

De Kempische Wandeldagen, onder nieuwe vlag, met vrijwel dezelfde koers, maar met vernieuwde parkoersen rondom Geldrop in de het schitterende natuurgebied van de Kempen. We hebben er heel veel positieve reacties op gehad. Ondanks de hittegolf, voorafgaande aan dit wandelweekend viel het aantal deelnemers absoluut niet tegen: totaal 1.321 (een 80 minder dan in 1998)

De KWD vanuit de andere hoek:

al eerder had ik mij voorgenomen, indien gewenst, meld ik mij eens aan als vrijwilliger bij b.v. de verzorgingsploeg. Bij een evenement als dit zijn toch zeker .... vrijwilligers betrokken en daarom heb ik me zaterdag, volgens afspraak, om 06.30 uur bij Marinus gemeld en ben meegegaan naar verzorgingspost nr. 1. Het weer was die zaterdag, zoals de vele wandelaars zich beslist zullen herinneren niet al te fraai. Na de hittegolf zou een buitje of bui regen welkom zijn, maar zoals het nu met bákken uit de hemel kwam, tjonge, tjonge!!

Het was een hachelijk rit alleen al om ons stekkie te vinden. De modderpoelen waren zo diep en in zulke grote getale aanwezig, dat we ons menigmaal afvroegen, blijft de auto niet steken en komen we wel op tijd en heelhuids op onze post??

Ter plekke kwam de enorme ervaring van Lenie, Loek, Kees en Marinus al gauw aan het licht. Met hard sjouwen en werken werd onze post snel en vakkundig ingericht.

Het leek wel iets op het in recordtijd wisselen van banden tijdens een autorace. Door wat oponthoud aan het begin en het enorm slecht-begaanbare pad waren we wat in tijdnood gekomen. Helaas kwam toen nog wat tegenslag met de brander, waardoor het water niet op tijd aan de kook kwam en wij de eerste wandelaars teleur moesten stellen voor wat betreft warme dranken als koffie, thee, bouillon.

De ervaren mensen in deze verzorgingsploeg hadden van alles en nog wat bij zich, maar er ontbraken toch nog enkele attributen aan, dat waren o.a.: de snorkel en het zwemvest. Het regende echt dat het goot en de beloofde opklaringen waren voorlopig nog niet in zicht. Ik heb me bezig gehouden met het voorbereiden van de bekertjes koffie, bouillon en chocomelk en later ook bij het tappen daarvan.

In het begin was het zo druk dat ik nauwelijks tijd heb gehad om ge-

zichten te herkennen, maar later toen de grootste massa voorbij was en het rustiger werd was er wel even tijd om ook een praatje met de wandelaars te maken. Ik heb het heel leuk werk gevonden en zal me zeker nog een keer aanmelden bij Marinus, maar het mooiste dat er is, is toch wandelen.

Babette

U herinnert zich misschien nog uit eerdere verslagen: Babette?

Heb ik me toch Babette gemist! Babette was op vakantie in de Voegezen en ze hebben daar met z'n drieën heerlijk gewandeld en zelfs 40 km! Omhooglopend in de bos-

sen was Babette onverslaanbaar, wat moeilijker had ze het toen er afgedaald werd naar de wijngaarden, waar het warmer was. Woensdag de 4^e zijn ze teruggekomen van vakantie, dus was donderdag een rustdag. Toen op vrijdag de 6^e de wandelschoenen werden aange trokken, stond Babette al weer te popelen om mee te gaan. Op vrijdag liep ze samen met Jet 25 km en heeft ze zich weer uit kunnen leven op kleine maar ook vooral flink uit de kluiten gewassen stronken die ze grimmig een kopje (takje) kleiner maakte. Vervolgens nam ze op zaterdag weer een rustdag, terwijl haar baas zich bezig hield met werkzaamheden op het inschrijfbureau. Toen de baas 's avonds na werk genoot van een heerlijk glas koele witte wijn, liet Babette zich een bak "special-teckel-honden-super-aqua" goed smaken, en.... verdiend is verdiend.

Pluim verdiend

Vlak aan het begin van de KWD bleek dat de toegezegde bewaking voor de slaapzaal het af liet weten. Spontaan meldde zich hiervoor **Christian de Vries** uit **Nieuw-Vennep**. Enorm bedankt Christian!

Noorwegen, liefde is.....

Op deze internationale Kempische Wandeldagen kwamen we ook de Noor Jan Kvaestad tegen! Hij komt uit Sandnes (bij Stavanger) Noorwegen. Jan heeft al 16 keer de Nijmeegse Vierdaagse gelopen en is een buitengewoon sportief persoon, niet alleen wandelt hij, maar hij skiet, doet aan mountainbike en marathonlopen!

In 1999 deed hij voor het eerst mee met de Apeldoornse Vierdaagse. Hij ontmoette daar een "beautiful dutch woman": 'Marja'. Hij wandelde ook in Nijmegen en daar kwam Marja hem op donderdag en vrijdag opzoeken, tot grote vreugde van hen beiden. Toen ik hem vroeg naar zijn favoriete drankje verklaarde hij doodleuk: "nou liefst een bier met een bacardi rum erin of een Jägermeister!"

Ze hebben nu samen hier in Geldrop 25 km gelopen en Jan vertelde dat hij 'totally in love' is van Marja. Hij begint zelfs al wat Nederlands te spreken en is verder van plan ook in Amsterdam de marathon te lopen. Een prachtige combinatie van wandelen en liefde!

Voor het slapen gaan.....

Na drie dagen wandelfeest komt er een einde aan, de wandelaars zijn moe en voldaan en ook de organisatie wil bestwel uitpuffen. Dat kan en dat mag. Zoals in goed katholiek Brabants betaamt, wordt voor het slapen gaan de Lieve Heer nog even bedankt voor al het schone dat die dag gegeven heeft, maar menigeen zijn oogjes vallen toe en het avondgebedje schiet er dan wel eens bij in. Eén van onze leden binnen de organisatie had een ver-

sneld gebedje bedacht dat luidde zo:

'Mijn god, ge weet dat ik u bemin, maar ik neem een wip en spring erin.'

Lies Wesseling

Medaille kan er niet af voor Bossche broer en zus op de vierdaagse

Blinde Wil loopt mee dankzij familie

De 83° Vierdaagse zit er op. De gladiolen kunnen in het water en de medaille op het prikbord. In het weekeinde is er tijd voor de sterke verhalen en maandag wacht het leven van alledag weer. Onder de mensen uit de regio die het wandelfestijn uitliepen waren de blinde Wil van Coenen en zijn zus Mieke.

Maar voor hen geen medaille.

Door Karel de Rooij

Twaalf keer had Ad van Coenen, de vroegere melkboer in Orthen, zijn zoon Wil tijdens de Vierdaagse in Nijmegen begeleid toen hij in 1994 vanwege zijn gezondheid moest afhaken.

Alleen doorgaan kon Wil niet omdat hij blind is en altijd begelei-

ding nodig heeft. Vorig jaar nam zus Mieke de taak als 'steunzool' van vader over. Gisteren voltooiden zij hun tweede Vierdaagse.

Wandelen is de passie voor de familie van Coenen. Op het eind van de jaren zeventig of begin tachtig diende hij zich aan als Mieke een jaar of achttien is. Zij werd lid van wandelvereniging De Draken. Bij de club informeerde ze of haar blinde 'broertje' ook mee mocht lopen. Niemand had bezwaren. Vader liep beroepsmatig al veel met melkflessen te sjouwen. Tochten in de buurt met het hele gezin waren het gevolg. Aan Nijmegen dacht nog niemand, dat kwam pas in 1983.

Inschrijfformulieren

Schoorvoetend ging Wil dat jaar bij de organisatie op zoek naar inschrijfformulieren voor het wandelevenement bij uitstek. Toen die er waren diende broer Piet zich aan als begeleider. Hij vond werk en moest het laten afweten. Pa was de reddende engel. Ook zij hadden al meer samen gelopen. Eén van de eerste keren herinnert Wil zich nog als de dag van gisteren: "We zouden samen de kortste afstand van de Heineken-wandelmarsen lopen. Ik wist dat het dertig kilometer was, hij niet. Na afloop was hij zo stijf als een plank.

Twaalf keer liepen ze samen De Vierdaagse. De laatste keer in 1994. In 1995 probeerde Wil het met een andere begeleider, maar dat werd niet direct een succes. "Door mijn handicap heb ik nog al wat ruimte nodig en inhalen kost mij veel extra inspanning." Twee jaar gingen voorbij zonder dat er iemand aan Nijmegen dacht. Wil

liep toch wel. Samen met iemand van de wandelvereniging uit Sint Oedenrode liep hij op trajecten met veel ruimte op zijn gemak tochten van tachtig en honderd kilometer. Vorig jaar wierp zus Mieke zich op als de reddende 'steunzool'.

Zuslief

Een kleine honderd kilometer had zuslief maar getraind. Niet teveel, maar als ze het moeilijk had sleepte Wil er haar wel door, als zij maar de weg wees. "Vooral de tweede dag had ik het moeilijk." Dit jaar heeft ze het beter aangepakt. Zo'n driehonderd kilometer had ze tevoren geoefend. Overal trokken ze samen heen. Wil: "Mieke heeft een auto en daardoor kunnen we overal gaan lopen." Volgens de Nijmeegse regeltjes zou Mieke voor een medaille veertig en Wil vijftig kilometer moeten afleggen. Noodgedwongen lopen ze er wat minder, dertig om precies te zijn. Wil: "Voor de vijftig kilo-

meter moet je in Nijmegen blijven overnachten omdat je anders 's morgens vroeg al voor dag en dauw uit Den Bosch moet vertrekken. Daar komt nog bij dat een vreemde omgeving voor mij, zeker in het begin een enorm probleem is. Bij mij thuis in Vught kan ik alles vinden. Bovendien kan ik die afstand van vijftig kilometer mijn zusje toch niet aandoen." Tot 1993 verleende de organisatie wandelaars als Wil en hun begeleiders dispensatie en konden zij op de dertig kilometer ook een medaille verdienen. Tien keer kreeg Wil zo'n kleinood. Nu moet hij, en Mieke ook, volstaan met een diploma. Broer en zus kunnen er niet mee zitten. Wil: "Ik loop omdat ik het fijn vind." Zus Mieke vult nog aan: "Onze band is nog hechter geworden sinds wij samen lopen. De Vierdaagse organisatie kan ons er niet mee hebben, maar het ontbreekt hen wel aan realiteitszin."

RIEK FIERS 80.000 KM

(informatie en foto uit het Eindhovens Dagblad)

Riek, rechts voor

Onlangs maakte de 66-jarige Riek Fiers haar 80.000 km vol. Zij kan bogen op een schitterende wandelcarrière. Al zo'n 40 jaar is zij een fanatiek wandelaarster die haar paden vooral zoekt in de bossen en op de heide, daar kom je echt tot ontspanning. Voor de Nijmeegse Vierdaagse maakt Riek Fiers al 34 jaar een uitzondering, vanwege de gezelligheid. Op haar palmares staan o.a. een 84 dagen durende voettocht naar de Riviera en ze wandelde een paar keer in Nepal, 'maar dat klinkt avontuurlijker dan het is,' zegt ze.

In Eindhoven is Riek Fiers, die al zo'n 6 jaar lid van OLAT is, de stuwende kracht achter de Wandelgroep 55+. Zij zoekt nieuwe routes binnen een straal van 25 km om het Eindhovens NS-station. Om een mooie afwisselende route van ongeveer 10 km uit te stippelen valt echt niet mee, want er moet onderweg ook nog een gelegenheid zijn om koffie te drinken, aldus Riek Fiers.

Wij wensen Riek en haar wandelgroep nog heel veel wandelplezier.

LENIE EIJKEMANS SPANT DE KROON

Toen Lenie Eijkemans (77 jaar) uit Eindhoven op 8 augustus j.l. in Geldrop over de finish kwam, kon zij in haar wandelboekje 85.015 km laten noteren. Lenie is geen persoon om daar veel ophef over te maken. Evenmin draait ze haar

hand om, om zowat elke zaterdag of zondag in de verre regio de wandeltochten op haar fietsje te bezoeken. Een graag geziene gast op alle wandeltochten in Nederland.

Wij wensen Lenie Eijkemans van harte proficiat met deze bijzondere prestatie en wij hopen dat zij nog heel veel jaren in goede gezondheid haar wandelsport kan blijven beoefenen.

OOK AARDIG OP WEG

Tijdens de Nijmeegse Vierdaagse passeerde mijn wandelmaat Piet van de Laar zijn 20.000 km grens. Piet kocht zijn eerste wandelschoenen toen hij 'rentenier' werd. Een goede investering voor een prachtige tijdbesteding.

Wim Broijmans uit Nijmegen maakte tijdens de Kempische Wandeldagen zijn 25.000^e km vol. Wim, een jonge 'vijftiger', heeft zijn wandelsporen verdiend als OLAT'er waarvan hij al 15 jaar lid is.

Er liep 'nog iemand' zijn 25.000 km vol, tijdens de Kempische dagen, maar mijn zegsman is helaas die naam ontgaan!

Wij wensen alle drie nog veel plezierige wandelkilometers.

WANDELKRONIEK 25 JAAR OLAT-NIEUWS 1992-1993

Door Ad van Asten

Op nieuwe leest: Bij het doorbladeren van het eerste nummer van 1992 is te merken dat er bij OLAT een nieuwe samenstelling is ontstaan. Een goed van de tongriem gesneden voorzitter Jos Koolen† schrijft zonder enige moeite het voorwoord, de nieuwe secretaresse Carla Overgoor doet haar zegje en zelfs penningmeester Drewes Boerema presenteert. Opvallend is de instructie die de potentiële inzenders van kopij meekrijgen: U hebt zich aan de volgende regels te

houden indien u gebruik maakt van de moderne tekstverwerking.

Wandelwegen: Als fervent wandelwegkuieraar valt me natuurlijk elk nieuwtje op, zo lees ik dat de oude Peellandrouten ter ziele is. Ik kan niet nalaten nog eenmaal een pluim te vergeven aan de uitzetters van die route, die 'wij' nadien nog vijfmaal bewandelden. Het opvolgende Peellandpad Den Bosch-Roermond werd pas 3 jaar later in gebruik genomen. Binnen deze kroniekperiode valt ook de opening van het Graaf van Hornepad op 5

juni 1993. Op 23 augustus 1999 is op feestelijke wijze deze compleet gereviseerde rondweg om Weert opnieuw heropend.

Opmerkelijk: Wij zien onder de verleende Landelijke Wandelprestatie Kruisen dat aan een zekere Chris uit Best een kruisje werd verleend voor de afstanden 1500 en 2000 km. Nu 7 jaar later wordt dezelfde Chris in diverse media geprezen voor de afstand van 80.000 km. Misschien loopt m'n klokje niet precies!

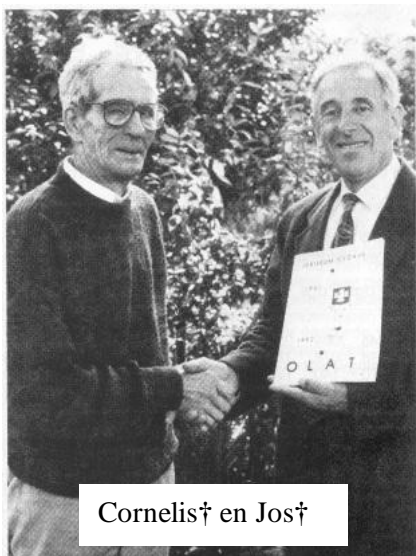
Commissies: Het compleet nieuwe dagelijksbestuur ziet aankomen dat er werk aan de winkel is, een goed alternatief wordt gevonden: delegeren. Na 3 maanden staan er 8 commissies te trappelen om aan de slag te gaan.

Update puntentelling clubkampioenschap: In juli verscheen een tabel met de nieuwe puntentelling voor het clubkampioenschap van OLAT. Ik stel voor om per omgaande ook het dragen van het OLAT-embleem of -shirt tijdens genomineerde tochten in de telling op te nemen.

Jubileumcommissie 25 jaar OLAT: Een nieuwe commissie kwam van de grond onder het actiebaniër: leden laat aan het bestuur merken dat hun werkzaamheden door de leden opprijs worden gesteld.

Kans op een joyeuze entree bij de Vierdaagse van Nijmegen: voor slechts f 19,95 mag je mee in de stoet.

Er was bij velen muziek in het hart en de echo daarvan verstomt niet zo snel: zo maar een herinnering aan de jubileumtocht Dwars door Brabant op 27 en 28 juni 1992 t.g.v. 25 jaar OLAT. Zullen wij het slot maar classificeren als 'kale besluitvorming'.

Cornelis† en Jos†

Jubileum uitgave en feestelijke receptie: In september verscheen een prachtig overzicht van 25 jaar OLAT. Een feestelijke receptie vond op zaterdag 12 september

plaats in St.-Oedenrode: de bakermat van OLAT.

Een opdracht die aan het jubilerende OLAT wordt meegegeven luidt: 'Wanneer een wandelsportvereniging zoveel te bieden heeft, en zo'n naamsbekendheid geniet, dan is het de taak van allen om er voor te zorgen dat we er nog eens 25 jaar aan vastknopen'.

Oktober 1992: OLAT-Nieuws verschijnt, na achttien jaar noest handwerk, in een nieuw jasje. Een grote sprong voorwaarts naar een idee dat ook nu nog navolging vindt.

Grenzeloos wandelen: als jaarafsluiting komt OLAT in samenwerking met Milieu 2000 met het uniek idee om voortaan elk jaar op 28 december een wandeltocht te organiseren in de grensstreek met België. Het blijkt een groot succes te zijn, want jaarlijks wandelen meer dan 2000 wandelaars deze tocht mee.

Een nieuw gezicht: Nellie Peters nam het penningmeesterschap op haar schouders. Zelfs nu helpt ze Hein nog met de zware klus te klaren.

OLAT-pijlen: De naam van de ontwerper van de 'beroemde' OLAT-pijlen zit al jaren in mijn stapel OLAT-Nieuws verscholen en ik wist het niet: **Hans Hoek; ja, ja hij wordt nog wel geïnterviewd.**

Uitgewandeld: In 2000 (nog maar goed 3 maanden) zou er nog slechts één wandelsportorganisatie in Nederland moeten zijn, zo luidde een stelling die onlangs werd geponeerd op het symposium 'Wandelsport in de toekomst'. Ook werd aandacht besteed aan de malaise in de wandelsport waardoor hoofdzakelijk het groepswandelen steeds minder in trek is.

Bert Timmermans: Wie kent hem niet! Bert maakte jaren deel uit van het OLAT-bestuur als wedstrijdsecretaris en nam per 1 maart als zodanig afscheid van het snelwandelen binnen OLAT. Bert heeft door zijn werkzaamheden voor het

snelwandelen grote bekendheid gekregen in deze sport.

Een uur investeren in de toekomst: Op 3 april 1993 werd in Best de kunststof atletiekbaan van General Michaelis feestelijk geopend, aanwezig waren veel prominenten uit de atletiekwereld. Henk Plasman benutte de unieke kans om het snelwandelen onder de aandacht van het publiek te brengen. Samen met Jos Koolen, Perri Williams en Philip Krul ging Henk aan de slag en wist met 26 jongens en meisjes een geslaagde clinic te voltooien. Het programma werd zeer positief ontvangen en werd gezien als een aanbeveling om meer van dergelijke kansen te benutten.

Het internationale Wandelweekend: Wederom werd in Rooi het grootste internationale wedstrijd- en prestatiewandelevenement van Nederland georganiseerd. Veel sporters uit Nederland en het buitenland vonden de weg naar OLAT. Het werd een geslaagd sportgebeuren, waaraan ook zeer veel vrijwilligers hun medewerking gaven. Jammer genoeg viel de deelname aan (het randgebeuren) het recreatieve deel wat tegen.

Grondlegger van de Ollandse Lange Afstand Tippelaars: Op 21 augustus 1993 overleed de grondlegger van OLAT: Cornelis van Montfort. Mogen wij hem blijvend herinneren als een man die zijn eigen weg ging en dat deed op zijn eigen manier en in zijn eigen tempo.

Tweede lustrum: in dit jaar werd met bijna 1.400 deelnemers herdacht dat 10 seizoenen terug werd gestart met de succesvolle Kempische Wandeldagen. Een paar maanden later nam een delegatie van het comité stijlvol afscheid van de burgemeester van Geldrop, de heer M. van Berckel, die de Kempische Wandeldagen steeds op een prettige wijze had begeleid.

OLAT kan opdracht niet waarmaken: Bij het doorlezen van de voorwaarden valt steeds meer op dat er 'iets begint te haperen aan

het geoliede raderwerk'. Voelt de een zijn oproepen niet gehonoreerd, meldt de ander veel respons te krijgen op de verzoeken zich bereid te verklaren OLAT de nodi-

ge ondersteuning te verlenen bij de uitvoering van het beleid. De coördinaten raken verward. Men voelt zich niet begrepen. Kleine schoonheidsfoutje worden scheurtjes en

tijdens de Algemene Jaarvergadering barst de bom. OLAT raakt stuurloos.

GOED OM TE WETEN

Bij deze uitgave van OLAT-Nieuws ontvangt u tevens het jaarprogramma van OLAT voor 2000. Opvallend daarbij is natuurlijk dat OLAT leden voortaan f 2,- korting krijgen op het inschrijfgeld van de winterseries. Dit is een leuke geste van ons bestuur om een nieuw seizoen mee te beginnen. De 42 km is vervallen en vervangen door 40 km. De normale sluitingstijd van het startlokaal is voor de tochten van 10 t/m 40 km om 17.30 uur. Ik neem echter aan dat de lange afstand wandelaars op 19 maart een verlenging van de sluitingstijd krijgen.

Alle wandelaars dienen zich na beëindiging van de wandeltochten persoonlijk af te melden, dit om onnodig wachten en eventuele zoekacties in het donker te voorkomen.

Verder moet u bij de Astense Paasocht de 24^e uitvoering lezen en in

2000 wordt voor de 5^e keer de Lichtstadavondwandeltocht gehouden.

De Algemene Ledenvergadering zal zoals gebruikelijk plaatsvinden op zaterdag voorafgaande aan de 1^e Winterserietocht dus op 20 november 1999.

Kandidaten voor de Cornelis van Montfortrophee en eventueel andere erevermeldingen kunt u vanaf nu schriftelijk aandragen bij het OLAT-secretariaat. Alle gegevens ontvangt u bij het clubblad van oktober.

Voetpadendagen: reeds eerder is door OLAT besloten dit jaar geen uitvoerende medewerking te verlenen aan de Voetpadendagen die dit jaar over de gehele maand september overal in den lande worden gehouden. Het NEMO de stimulator achter dit gebeuren heeft wederom een actiekraant uitgegeven waarin alle deelnemende organisaties en

wandelevenementen zijn opgenomen. Het betreft 650 wandelingen over 170 onverharde en onbekende wandelroutes die georganiseerd worden door 124 regionale organisaties.

Global Embrace: in het kader van het Internationale jaar van de Ouderen heeft de wereldgezondheidsorganisatie de 'Global Embrace' ofwel een wereldwijde wandeling georganiseerd en wel op zaterdag 2 oktober a.s. Wereldwijd hebben reeds 300 steden belangstelling getoond. In Nederland coördineert het Nationale Comité samen met de KNBLO, NWB, Wandel NL en Nederland in Beweging dit evenement. Via nationale en lokale pers zal bekendheid worden gegeven aan dit wandelgebeuren. OLAT is niet actief betrokken bij de organisatie van enig evenement.

VERSLAG VAN DE WANDEL 4-DAAGSE IN NIJMEGEN

Door Anja Stouthart

Nu ga ik er lekker rustig voor zitten om een verhaal op papier te zetten.

Zondag 18 juli ben ik met de trein vertrokken naar Vught, waar ik bij Wil van Coenen en bij vriendin Saskia van der Graaf heb gelogeed tot zaterdag 24 juli. Wil van Coenen liep samen met zijn zusje Mieke en haar vriendin Hennie. Iedereen liep in zijn eigen tempo. Ik liep alleen, maar ik had toch leuke buurt met andere wandelaars, dus echt alleen was ik niet.

Ik liep de wandel 4-daagse van Nijmegen voor de eerste keer en

dat is zonder blaren of stukgelopen voeten verlopen. Leuk om te vertellen vind ik ook dat ik op de 2^e marsdag in Beuningen iets voor de rotonde de afslag niet heb genomen, maar rechtdoor ben gelopen. Ik was al heel wat kilometers verder, toen ik aan een dame vroeg hoeveel kilometer ze liep. Ze antwoordde 40 en ik zei dat ik op de 30 zat. Ze zei toen dat ik op het verkeerde parkoers liep en dat zeiden ze ook bij de controle. Ik vertelde hen dat ik slechtiende ben en ben maar verder gewandeld. Dus op de 2^e marsdag heb ik heel wat

kilometers meer gewandeld dan de verplichte 30.

Vooral de laatste wandeldag is ook leuk. Eerst Malden en dan de St. Annastraat waar je door heel veel toeschouwers aan de kant wordt toegejuicht en er is veel muziek.

Het is echt geweldig geweest de wandel 4-daagse van Nijmegen.

Volgend jaar, in 2000, ben ik er weer bij.

46^e Vierdaagse Apeldoorn NWB

Door Toon van Wordragen

12 juli '99

Op maandagavond arriveerde ik in Bennekom waar ons logeeradres was tijdens deze vierdaagse. Dinsdagmorgen om 07.15 uur op weg naar Apeldoorn voor de 1^e dag.

Daar ontvingen wij onze startkaart en gingen met een groepje van 5 personen, in de leeftijd van 57 t/m 81jaar op weg om de 1^e 30 km van deze NWB tocht te lopen

Voor mij was het de eerste keer dat ik aan dit wandelevenement deelnam. Ik liet me verrassen door de prachtige natuur rondom deze hofstad. Het was deze dag erg warm. Aan de rand van de stad en helemaal buiten werd het parcours overkoepeld door bomen wat enige koelte gaf. Tijdens de wandeling ontmoetten we vele wandelvrienden van OLAT.

We wandelden overwegend door bossen, langs de grootste 'natuurlijke waterval' van Nederland een zogenaamde sprengwaterval. In vroeger tijden werden sprengen aangelegd voor de papierfabrieken die in deze streken actief waren. Het parcours ging deze dag richting Lieren, Loenen en Beekbergen. Om de 7 km waren er verzorgingsposten waar genoten werd van een hapje en een drankje, vlaggen en toiletten. De eerste dag liep iedereen van ons groepje er nog fit en vrolijk bij maar de volgende dagen zou dat anders worden.

De 2^e wandeldag

Vandaag was het echt wandelweer, niet te warm jawel zelfs even fris 's morgens in de korte broek. Dit keer wandelden we richting 'Het Loo', Werum, Wiesel, Ernst, Vaassen en de Parken. In Apeldoorn liep het parcours door straten met oude statige huizen met een zeer voornamelijk uitstraling. Door een park gingen we het buitengebied in, met weilanden, landbouwgronden en kleine stukken bos. Hier en daar stond er nog een

oude eenzame boerderij in het verder open landschap, heel afgelegen. Bij mij kwamen gedachten op over de 2^e wereldoorlog. Dat dit wel goede onderduikadressen moeten zijn geweest voor verzetsmensen, Britse oorlogsvliegers en de vervolgde joodse bevolkingsgroep van Nederland, die hier door veel Nederlandse boeren met gevaar voor eigen leven, van een wisse dood zijn gered. Terug naar 1999; de verzorging onderweg was weer perfect. Zelfs de MD (Medische Dienst) reed met fietsen het parcours af om eventueel in moeilijkheden verkerende wandelaars bij te staan. Na een fiks buitje net toen wij even bij een manege pauzeerden, konden we zonder regenkleiding verder. Onderweg kwamen we zo nu en dan door buurtschappen en leuke dorpen die echt het bezichtigen waard zijn. We keerden terug langs kasteel 'Het Loo' waar nogal veel dagjesmensen waren. Door het mooie park van 'Het Loo' bereikten we om 15.00 uur het eindpunt in "Orpheus".

De 3^e dag

Op woensdag hoorde ik van veel wandelaars dat dit de zwaarste dag zou zijn van de Apeldoornse 4 daagse. Vooral het Kootwijkerzand moest een crime zijn. Eerst 45 minuten door de stad, langs een monument van een gewezen Apeldoornse burgervader in een wandelpark. Het parcours ging deze dag richting Assel, Hoog Buurlo, Radio Kootwijk, Kootwijk, Assel en Hoog Soeren. Inderdaad waren er wat klimmetjes bij en liepen we door de zandbak van het Kootwijkerzand. Ik vond het niet zo zwaar maar menig wandelaar had het er moeilijk. Onderweg de bezemwagen gezien, dus toch uitvallers 58 wandelaars hadden het opgegeven. Wat mij opvalt tijdens internationale wandeltochten, zijn de altijd weer opvallende figuren, o.a. een

man met een mondharmonica voor zijn buik, helaas heb ik hem niet horen spelen. Een wandelaar met elke dag een andere bontstaart op zijn hoed en een ander met de vlag in top boven op zijn rugzak. Ook na dit zwaar !!! parcours eindigden we om 15.00 uur onze 30 km, om terug te keren naar mijn logeeradres.

4^e dag

Alweer de laatste dag van dit evenement. Volgens onze weerprofeeten zou het 's morgens bewolkt zijn en 's middags zonnig. Slecht gekookt het was weer eens andersom. In de morgen was het goed wandelweer maar in de middag werd het wat donker en er viel een enkel buitje maar we hebben toch zonder regenkleiding kunnen lopen. Het parcours vandaag Uchelen, Woeste Hoeve, Hoenderlo en weer Uchelen. In Hoenderlo was het aange-naam verpozen. Dit was een echte toeristenplaats met terrasjes en muziek tijdens die laatste dag. Een mooi parcours door een deel van Apeldoorn met prachtige oude herenhuizen en mooie tuinen. Buiten de stad de natuur in met een afwisselend landschap met bossen, weiden, heidevelden en oude boerenhoeven. In de bossen zagen we bosbessen in overvloed en al verschillende rijpe vossenbessen, volgens de kenners heel vroeg dit jaar. Een enkeling snoepte van de bosbessen. Met een klein buitje en pijnlijke spieren kwamen we na deze wandeldag aan in 'Orpheus' voor het in ontvangst nemen van de verdiende medaille of herinnering. Een mooie vierdaagse met goede parkoersen, veel zandwegen en soms wat asfalt. Onderweg een goede verzorging tegen redelijke prijzen. De organisatie was voortreffelijk en bij deze, namens mijn groepje; alle vrijwilligers en de NWB bedankt.

VIERDAAGSE VAN NIJMEGEN, Dinsdag 20 juli t/m vrijdag 23 juli '99

Door Piet Royakkers

Maandagmiddag 19 juli bracht Betsy mij met tas en rugzak naar het 'nieuwe' busstation in Nuenen. Daar vertrok ik om 13.45 uur met de 'Interliner' naar Nijmegen om deel te nemen aan de wandelvierdaagse.

Bij aankomst ging ik eerst op het Julianaplein mijn startkaart voor de 1^e dag ophalen. Daarna liep ik naar "De Vereniging", waar ik een blarenkaart kocht om de hele week met de bus naar en van mijn gastadres te pendelen. Zowel voor de reis naar Nijmegen, als ook voor de bus in Nijmegen had ik recht gehad op een korting voor Senioren, maar dat was niet tot mij doorgedrongen; het is dus een leer voor de volgende keer om daar gebruik van te maken. Toen alles geregeld was liep ik naar het station om de bus te nemen naar de Heijendaalseweg, waar ik bij de familie van Beuken voor het 2^e jaar een hele week in huis zou zijn. Direct bij aankomst werd ik zeer hartelijk ontvangen en werd mijn bagage naar boven gebracht naar de kamer van de jongste dochter. Over deze kamer kon ik de hele week beschikken. Met een lekker biertje kwam ik weldra tot rust en besepte ik hoe goed deze mensen voor mij waren. De gast-

heer en zijn oudste dochter liepen de Vierdaagse ook mee op de 40 kilometer.

Om ± 19.00 uur gingen we dineren, waarna nog een heerlijke kop koffie en een borreltje voor het naar bed gaan.

De eerste wandeldag.

Na heerlijk te hebben geslapen, stapte ik om halfzes uit bed. Na toilet gemaakt te hebben, ging ik naar beneden om van een stevig ontbijt te genieten. Mijn gastvrouw wenste mij nog een goede wandeldag toe, waarna ik naar het Julianaplein vertrok. Daar stonden al rijen mensen te wachten om te vertrekken. Om halfacht was het dan zover. Het was uitstekend wandelweer. In de namiddag werd het zelfs heel warm, dus was veel drinken noodzakelijk. De tocht ging richting Houtakker, de Klomp, Bommel, Elst, Valburg, Herveld en Oosterhout. Het was een prachtige tocht door de Betuwe. Op de terugweg liepen we over de Waaldijk, daar ontdekte ik het oorlogsmonument ter herinnering aan de heldhaftige oversteek van de geallieerde soldaten op 20 september 1944. Op 18 september 1984 heeft men hier het monument geplaatst ter nagedachtenis aan de gesneuvelden, wier namen in een grote steen zijn uitgebeiteld.

Om ongeveer 4 uur was ik weer bij de finish en haalde ik mijn startkaart voor de volgende dag. Hierna ging ik met de bus naar de Heijendaalseweg. Na mijn opgedane ervaringen te hebben verteld, ging ik na een drankje in bad. Om 7 uur gingen we aan tafel voor een lekker stevig wandeldiner. Met nog een kop koffie en een borreltje na ging ik op tijd naar bed, om uitgerust te zijn voor de volgende dag.

De tweede wandeldag.

Na het ontbijt ging ik weer met de bus naar het Julianaplein. Vandaag wandelden we richting Wijchen en Beuningen en weer terug naar

Nijmegen. Het weer was niet zo goed als de 1^e dag, maar toch nog goed wandelweer. Er zaten wel wat saaie stukken in het parkoers, maar er waren ook mooie stukken waar je echt kon genieten. Evenals de 1^e dag was ik ook nu weer om 4 uur aan de streep, waar ik m'n startkaart voor de volgende dag kreeg..

De derde wandeldag.

Vandaag liepen we via Hatert naar Mook-Milsbeek-Groesbeek en Berg en Dal terug naar Nijmegen. Vooral de Zevenheuvelenweg was pittig, maar wel heel mooi om te genieten van de prachtige omgeving. Het weer was niet zo best, vooral de laatste 2 uren bleef het aanhoudend regenen. De meegevoerde paraplu en regenjas kwamen daarom goed van pas. Ondanks dit minder goede weer werd het toch een mooie wandeldag.

De vierde wandeldag.

Op deze laatste dag gingen de wandelaars van Overasselt over de Jan van Cuijkdijk en dan o.a. over Mook en Malden naar Nijmegen. Het weer was uitstekend.

Om ongeveer halfacht startte ik en kwam tegen acht uur langs mijn gastadres. Hier lag een puddingbroodje op mij te wachten, want de jongste dochter en haar vrienden hielpen de bakker om de hoek met de verkoop. Na genoten te hebben van de mooie omgeving, kwamen we uiteindelijk op de eindeloos lijkende weg naar Nijmegen. Hier stonden grote massa's mensen langs de weg. We werden door iedereen toegezwaaid zelfs vanuit de ramen van de huizen langs de route. Het was werkelijk grandioos om dit zo mee te maken. Om 2 uur was ik bij de laatste controle. Eigenlijk was de tocht hier al volbracht, de afstand naar de finish was echter nog zo'n 6 km. De St. Annastraat die tijdens de intocht de naam 'Via Gladiola' draagt, was omgetoverd in een ware bloemenzee, met juichende en blijde deel-

nemers. Blij bereikte ook ik de eindstreep.

Na nog een gezellig afscheidsdiner, bracht mijn gastvrouw mij naar het

station. Zij nam afscheid met de toezegging dat ik volgend weer welkom was bij haar in huis.

Met de 'Interliner' keerde ik weer terug naar Nuenen.

INTERNATIONALE KEMPISCHE WANDEL DAGEN 6 – 7 – 8 AUGUSTUS 1999

Ad van Asten

Parkeercamping KWD Geldrop

Het is er dan toch van gekomen. Dit jaar wandelde ik voor het eerst alle drie de dagen op de route van de 16^e Internationale Kempische Wandeldagen. Om eerlijk te zijn, heb ik deze drie dagen altijd een beetje onderschat en gedacht: daar komen toch alleen maar mensen die 'de Strabrechtse Heide het einde vinden'. Van mij mogen ze dat voortaan blijven doen en dan de hele omtrek van Geldrop bij het begrip 'Strabrecht' betrekken. Om reden kon ik donderdagavond al iets proeven van de organisatie rond het gebeuren. Het parkeerterrein aan de Linze leek op een 'nomadenkament' met her en der een 'hoofdman' voor de deur van zijn wigwam, goedlachs met een drankje, breedspakig iedereen

deelachtig makend aan de verhalen uit 't verre vreemde.

In de sporthal is het een gaan en komen. Bij de deur een vriendelijke heer, voor velen een nieuw gezicht: Joop Wesseling (JW), voorzitter van de organisatie commissie. Na drie dagen 'Kempische' wijd en zijd bekend!! Iets verder zitten keurig in een rij dames en heren, ieder zichtbaar ingenomen met zijn of haar functie, een naamplaatje siert de revers. De meesten al jaren bekend met de organisatie en gezien de begroetingen ook met de wandelaars. Ik vul het ontvangen papiertje in en meld me bij de aangeduide afstand, in mijn geval de 25 km. Keurig wordt het een en ander nogmaals genoteerd en ik ontvang een controlestrook voor de eerste startdag en een routebeschrijving in boekvorm. Het natje en droogje voor onderweg kan ook vooraf betaald worden. Hier kan niets misgaan.

De eerste dag: Vrijdag 6 augustus. Het prachtigste weer van de wereld, om maar ergens mee te beginnen. Op alle drie de afstanden komt men eerst door een wijk waar de architecten bij hun ontwerp met slechts een ding rekening dienden te houden: zorg ervoor dat de na-

tuur niet wordt verstoord, het is hen wonderwel gelukt. Met de zon boven de iets nevelige natuur wandelen we langs het Eindhovens Kanaal en komen al vlug bij een

verzorgingspost die idyllisch ligt te pronken in één van die nog onge-repte Brabantse gehuchtjes. Alom hoor je geanimeerde gesprekken, de mensen hebben er zichtbaar zin in. Na oversteek van een boerenerf, of liever een Poolse parkeerplaats, wandelen we eerst in noordoostelijke richting om de voormalige vuilstortplaats en via de Papenvoortse Heide (bossen) naar de grote rust in de voetbalkantine van Stiphout. Die nu al zin hebben, nemen ruim de tijd en anderen spoeden zich weer naar buiten om het 'werk' voor vandaag binnen de kortste keren af te ronden. Ik zal mezelf maar tot de rustige kwalificeren en kuier verder op het parkoers. Eigenlijk voel ik me niet op m'n gemak, tot nu toe liep ik op een recreatieve route niet onder de verste afstand. Nu heb ik

evenwel wat meer tijd om af en toe een praatje te maken. Zo tref ik vandaag ondermeer Toos van den Boom, die onlangs de Vierdaagse voor de vijfentwintigste keer liep, en zo te zien heeft ze er niets van geleden. Een andere mevrouw herkent me nog van zo'n halve eeuw geleden, toen ik dagelijks bij hen langs fietste op weg naar school in Eindhoven. Ik laat ondertussen Riek Fiers weten dat ze niet alleen de krant haalde maar nu ook nog in het OLAT-Nieuws komt (en Peter mag gerust eens door haar wandeldagboeken snuffelen). We wandelen een beetje om Gulbergen heen, nu verlaten maar onlangs nog het middelpunt van tuin- en bloem-minnend Nederland. Er is een grote afrastering om het gebied geplaatst wat ook onze rondwandeling 'Het Hertog Hendrikpad' (geelblauwe markering) in het gedrang heeft

gebracht. De Collse watermolen en het volgende natuurreservaatje ontlokken alleen maar uitingen van verbazing: ongerepte schoonheid. De laatste kilometers voor vandaag doe ik samen met onze oud-voorzitter Jan van de Graaf. We halen wat oude herinneringen op en komen ongemerkt aan de finish. Ein-

de van een prachtige wandeldag, met misschien hier en daar iets te veel hard.

Zaterdagmorgen. Het regent en het is nog donker als we opstaan. De krant heeft een mooi verhaal met foto van de eerste wandeldag. Gelukkig, want er is vooraf niet zo heel veel over dit bij uitstek toeristische evenement in de krant verschenen. Het eerste deel van het parkoers wandel ik samen met Peter van de Ven. Hij heeft al heel wat van de voorgaande 15 KWD's aan zich voorbij zien trekken. Als we Geldrop achter ons hebben, wordt het een schuif en spring happening, de afgelopen nacht heeft het hier zwaar geonweerd en de regen is met bakken naar beneden gekomen. Met heel veel moeite heeft de verzorgingswagen de verzorgingspost kunnen bereiken. Zonder de overige leden van het verzorgingsteam tekort te doen, moet ik toch ook even melden dat we hier in het donkere, natte bos onze mederedactrice Lies treffen, vol overgave bezig met het vullen van de bekertjes. Vandaag ligt het zwaartepunt van de tocht op de Leender Heide. Het is een prachtig wandelgebied, met maar weinig harde weg. In "Du Commerce" in Leende laat ik Peter achter bij z'n 'verzorgingsteam' en wandel alleen

in de stromende regen verder naar Heeze. Ik word 'ingelopen' door een van de grondleggers van de Kempische Wandeldagen, oud-parkoersbouwer en erelid Jan van de Ven. Af en toe kijkt Jan een beetje kritisch als ik iets te veel nadruk leg op de vindingrijkheid van de nieuwelingen, maar over het algemeen is hij niet ontevreden. Met de ervaring van Jan hoef je niet alleen over parkoersen te praten en al vlug kom je dan op het bestuurlijke en organisatorische vlak, wat ook zijn brede belangstelling heeft.

Vanaf de laatste verzorgingspost loop ik op met Regina Martens, stuwende kracht achter de OLAT verzorgingsposten tijdens de Vierdaagse en onze winterseries. Regina vertelt dat Nijmegen, waarvoor iedereen graag een week

vakantie opoffert, onnoemelijk veel energie kost, maar dat de voortdurend uitstralende blijheid van het hele team ook ontzettend veel voldoening geeft. Deze verzorgings-

posten ondersteunen mede de kracht van OLAT en zorgen voor goodwill en bekendheid. Regina is blij met de mogelijkheid om nu ook eens zelf mee te kunnen wandelen op een OLAT tocht. Al pratend kom je dan bij de finish en je

hebt niet eens gemerkt dat het constant regende. Vandaag liepen we veel door bosrijk gebied ten zuiden van Geldrop.

De organisatie is optimistisch over de opkomst en ziet de dag van morgen vol spanning tegemoet.

Zondag, alweer de laatste dag.

Vandaag dan de 'Strabrechtse' dag. De bouwer heeft iets met paadjes geschoven, zodat het lijkt alsof je vanaf het begin in 't buitengebied wandelt. Er moet soms wat gefloten worden om de 'doorlopers' weer op het juiste spoor te brengen. Ik maak me een beetje zorgen over het parkoers, het staat een beetje verward op papier, maar al wandelend schijnt er toch niet veel aan de hand te zijn, of hebben de pijlophangers ook naar de meest logische oplossing gezocht. Mijn eerste contact is Bert Timmermans met vriendin. Tijdens het praatje dat we hadden, heeft 'ie eigenlijk helemaal niet gemopperd. Waarschijnlijk goed geslapen en naar het tempo te oordelen had hij van-

daag ook tijd zat. De eerste verzorgingspost lag op een par-

keerderrein van de 'Strabrechtse Heide', hier zouden we na het ronden van het natuurgebied nogmaals terugkomen. Marinus leende even mijn fotoestel om een paar kiekjes te maken, hopelijk zijn ze gelukt. Ik hoef de heide niet te beschrijven, dit is waarschijnlijk toch een van de meest bezochte plekjes in zuid-oost Brabant. Toch kun je door het juist kiezen van de paadjes een variatie in uitzichtpunten creëren. Helaas voor onze tocht, was de herderin met haar schapen naar een gebied bij de Achelse

Kluis gestuurd, wat misschien ook nog van invloed is geweest op het aantal deelnemers van deze laatste Kempische wandeldag. Nadat we voor de tweede keer op onze verzorgingspost waren geweest, liep de route door een stuk bos waar niet duidelijk was of we daar ook 'echt moesten zijn', vooral voor de langere onder ons was het bukken geblazen, iets wat gisteren ook al opviel. Ik kon niet nalaten om even bij stoeterij "De Aardborst" aan te gaan, ook al was dat niet verplicht, de koffie smaakte er prima. En dan

zitten ze er weer op: mijn eerste Kempische Wandeldagen. Ik mocht constateren dat de deelnemers niet in één categorie zijn onder te brengen. Er komen recreanten, snelwandelaars, mensen die ontspanning zoeken in het wandelen en wandelaars die op de faam afkomen. Er komen buitenlanders zoals onze Zuiderburen, maar ook mensen uit Nieuw-Zeeland, Duitsland, Noorwegen en Frankrijk. Een evenement waar Geldrop trots op mag zijn.

Negendaagse reis naar het Teutenburgerwoud, 19-27 juni 1999.

Door Peter van de Ven

Dit is alweer de zoveelste reis die door onze actieve Weertenaar (tevens onze vice-voorzitter) georganiseerd werd.

Voor de meesten is het niet de eerste keer dat ze met Theo meegaan. Zo werden er herinneringen opgehaald in de trend van: "Weet je nog wel, die lekkende tent bij de Muenchen Marathon in 1990" of "Die bus in 1995 zat weliswaar boordevol benzine, maar hij was niet vooruit te branden" of in 1994: "Die grote bus, dat was een prachtige fik, maar wij zaten helemaal niet op die warmte te wachten!".

Tevens is hij door heel Nederland bekend. Zo waren er deelnemers uit Bladel, Beuningen, Badhoevedorp en Valkenburg (Zuid-Holland). West-Friesland was ruimschoots vertegenwoordigd met 6 personen (van de 18). Misschien krijg ik wel op mijn donder van Co en Hillie, want Callantsoog heb ik gewoon bij Noord-Holland gerekend!

We reisden met twee busjes, de tweede chauffeur was Margriet Fischer.

Theo had files en vertragingen ingecalculerd, waardoor we via Eindhoven, Apeldoorn en Oldenzaal ruimschoots op tijd, rond het middaguur, in Rheine aankwamen. Hier begint de Hermannsweg, die wij de eerste zeseneenhalve dag zouden bewandelen. Omdat we maar een halve dag tot onze beschikking hadden, liepen we vijftien kilometer. Het eerste stuk ging langs de rivier de Emst, en daarna zouden we ook overwegend vlak blijven lopen. In een gehucht vlak bij Rheine werd reclame gemaakt voor Kringelstockfeste. Wij hebben daar maar niet aan meegedaan,

wij hadden andere stokken! In het plaatselijke café viel het ons op, dat zich hier veel Nederlanders gevestigd hebben, overwegend in het begin van deze eeuw, toen de textielindustrie in Twente over zijn hoogtepunt heen was. Even verderop een militair oefenterrein, altijd een mooie omgeving om te lopen. We hoefden niet bang te zijn voor afzwaaiers (kogels!), in het weekend is het Duitse leger net zoals in Nederland niet beschikbaar. Gelukkig is de dienstplicht daar nog niet afgeschaft, zo zijn er voor deze terreinen nog voldoende

manschappen beschikbaar om hun beste beentje voor te zetten!

De koeien waren ook niet paraat. Dat was maar goed ook, want de boer was vergeten om hun domein met prikkeldraad af te bakenen! Ik liep vandaag met twee "goeien", Frans en Hans. Omdat ik goed uitgerust aan de wandeling begonnen was (ook goed geolied), kon ik me gemakkelijk met ze meten. Zelfs na twee pitstops bleef ik contact houden. Het is altijd wel spannend, hoe zo'n "vreemd" pad gemarkeerd is. Dat viel mee, want op de meeste kritische punten was de H (van Hermannsweg) wel terug te vinden.

Rond vijf uur was iedereen op het eindpunt in Bevergern, en genoten we van de "Grosse Kuchen" en nattigheid.

20 juni, etappe Bevergern-Tecklenburg: Na plm. twee kilometer begonnen de eerste heuvels en kwamen we echt in de bossen van het Teutenburgerwoud. Vlak daarvoor passeerden we nog de Mittelland Kanal-sluizen. Hier moesten de schepen een verval van zeven meter overbruggen.

Op die heuvels kom je markante punten tegen. Zo was er het vertrekpunt, waar de Oostenrijker Robert Kronfeld een recordzweefvlucht gemaakt heeft van 100 kilometer op 15 mei 1929.

Even verderop was er een steen met een tekst uit 1925: "Segne Gott und Deutschland, uns lieber Vaterland".

Dat deze heuvelrug, waarvandaan je zowel noordelijk als zuidelijk kilometersver kon kijken, een strategisch punt was in de Tweede Wereldoorlog, werd bewezen door een oorlogskerkhof. Hier liggen slachtoffers van de waanzin, die sneuvelden op 3 april 1945.

Halverwege, bij een camping konden we nog rotsen, de Doerenther Klippen beklimmen. Maar dat was dan wel, heel gemakzuchtig in het Nederlands vertaald "op eigen gevaar". Het pad liep dan weer aan de rand van de laagvlakte, dan weer

tussen twee heuvelruggen in. Een enkele keer liepen we over een holle weg.

Tegen halfvier, we hadden toen al weer 20 (van de 24) kilometer afgelegd, konden we ons opwarmen in een kapelletje met veel kaarsen. Het weer was omgeslagen, gisteren nog 24 graden, nu 18, en na wat gemiezer regende het behoorlijk door. Hans Hoek zei dat het meeste water op mijn lichaam wel zou verdampen, ik had daar zo mijn twijfels over!

De overnachting was in Tecklenburg. De jeugdherberg daar was zo nieuw, dat zelfs de herbergvader niet precies de weg naar de bovenste etage wist!

Maandag 21 juni: De langste dag, maar zeker niet de langste etappe, 20,4 kilometer. Terwijl Frans Staal zich om de afwas bekommerde, bezichtigden wij het Tecklenburg Freilicht Theater. Nu begrepen we ook waarom we gisteren in de stad zoveel mensen tegengekomen waren: die hadden allemaal een open-

luchtvoorstelling meegemaakt. Aan de rand van dit terrein stond nog een toren, die herinnerde aan een bestrijder van de heksenverbrandingen. Dat dit echt een "heksen-gebied" was, bleek wel uit een regionaal heksenpad en een "Heksenkuche", een rotsachtig terrein met gewelven en trappen.

Na drie kwartier zagen we bij Brandenburg een TV-toren opdoemen. Dat soort torens zouden we nog vaak zien, want waar kan men beter zoiets bouwen dan op deze heuvels, men heeft een bereik van tientallen kilometers.

De markering was toch niet zo goed als twee dagen geleden, drie keer leek het erop dat we "strandden" op een privé-erf en een keer werden we door iemand de ver-

keerde kant opgestuurd. Die had waarschijnlijk in de afgelopen jaren meer wandelaars gezien, dan hem lief waren. Bij het Teutenburgerwoudmeer werd de combinatie berg en bos voor het eerst gelegd door de naam "Noerdliche Teutenburgerwaldwiehegebirge".

Dat er hier veel steengroeven in de buurt waren merkten we wel aan het wandelpad, dit was behoorlijk geplaveid met kleine steentjes. Na een Beiers café gingen we via een fraai bospad naar het eindpunt, Bad Iburg. Daar zagen we nog een das(je), die ook aan de wandel was. Vier of vijf kilometer voor ons liep het grootste gedeelte van de groep toen in een hagelbui. Onbewust moest ik toen toch even denken aan een opmerking van een overleden wandelvriend: "Iedereen krijgt wat hij/zij verdient".

We hebben in Bad Iburg nog behoorlijk lang op Theo en Margriet moeten wachten, die tegenovergesteld liepen. Dit was te wijten aan de slechte markering, ten opzichte van de routekaarten, die Theo van dit pad had aangeschaft, was er behoorlijk wat veranderd.

Dinsdag 22 juni: Vanuit Bad Iburg hadden we twee klimmen, vanaf 118 meter naar de Kleine Friede (200 meter) en de Grote Friede (269 m). Bij de Grote Vrede was het een stuk rustiger dan bij de Kleine. Dat kwam omdat daar middelbare schooljeugd nogal nadrukkelijk aanwezig was. Aan het eind van de Kleine vragen een docent en een docente hoever hun "kudde" nog achter zat. Ik denk dat ze wel een uur zouden moeten wachten!

Boven op de Grosse Friede werd reclame gemaakt voor de Hohle Lerchensporn. Dit waren paarse bloemen, die in april in bloei stonden, daar waren we dus te laat voor. Arie van Veen wees mij nog op de Bella Donna, die plant was een julibloem, dus ook niet te bewonderen. Op de kaart van de Hermannsweg stonden op dit traject (20 km) twee kelkjes. Helaas,

de eerste was gesloten, en de tweede was alleen maar voor bruiloften en partijen. We hadden voor de twee "Vredes" al wat moeten klimmen, maar halverwege kregen we nog een partij "bulten" voor onze kiezen: Petersbrink (212 m), Schollegge (252m), Steinegge (266m), Ascheregge (264m) en de ergste de Hankenull (307m). Hier zijn heel wat zweetdruppeltjes gevallen! Na deze grootste bult liepen we over een smal pad naar beneden, richting Borgholzhausen. Een heel mooi pad, tevens ook rijkelijk van modder en slijk voorzien. Mensen die de netgenoemde bulten niet hoog genoeg vonden, konden en passant nog twee uitkijktorens beklimmen.

Vlak voor Borgholzhausen was nog een "parkje" windmolens (3). Bij het binnenkomen in de stad werd ik opgevangen door Frans Staal.

Het afgesproken finishlokaal was tussen 2 en 4 uur dicht. Omdat het halfdrie was, gingen we naar iets anders op zoek. Dit werd Hotel/Konditorei "Schulze". Hier troffen we ook de Rechtsanwalt/Notar Volker Kiso. Die liep gelijktijdig met ons hetzelfde stuk van de Hermannsweg. Gisteren zat hij al in het Beiers café, en de kontakten die we de komende twee dagen nog met hem zouden hebben waren zo plezierig, dat er op de laatste dag nog een ansichtkaart naar hem is opgestuurd.

Woensdag 23 juni 1999: Vandaag zouden we van Bielefeld naar Borgholzhausen lopen. De jeugdherberg lag niet langs de Hermannsweg, wat betekende dat we al 3 kilometer meer moesten lopen dan de geplande 26. De "aanlooproute" was een lange verharde weg op een dijk, waarvandaan je een prachtig uitzicht op Bielefeld had. Vreemd genoeg was het uitzicht vanuit café "Schoenes Aussicht" belabberd, want je keek tegen de dijk aan. Volgende keer toch maar weer eens aan de andere kant van het huis kijken! Bij Burg Sparren-

berg, alweer een uitkijktoren, gingen we de stad in. Bij het spoorwegviaduct zaten we echt op de route. Niet lang daarna begon een pittige klim. Het laatste stukje stad was het Tierpark, een gratis toegankelijke dierentuin, met overwegend kleinere fauna. Foto's gemaakt van de aalscholvers en de ooievaar, waardoor de stand gevangen-vrije dieren 3-1 werd. Een kwartier na dit park was de stadsdrukte verdwenen en genoten we van de bossen. Ik haalde Thea in van het dinsdagwandelen, maar woensdag bleek haar ook goed af te gaan!

Bij de TV-toren Huenenburg stond een bord dat er binnenkort een groot feest gevierd zou worden. De "smoes" daarvoor was dat de Hunnen dat plm. 10.000 jaar geleden al deden.

Een café vandaag vermeld ik alleen maar omdat mijn naam er in voorkwam: "Peter auf'm Berge". Voor de volgende gelegenheid, "Bergfrieden" daalden Hans Hoek en ik plm. 80 meter van de heuvelrug af.

Peter auf 'm Berge

Ik ben geen GSM-fan, maar terwijl wij van onze warme lunch genoten, konden wij Theo en Margriet daar naartoe "loodsen". De keuken was op dat moment dicht, maar Theo weet altijd wel iets te regelen!

Daarna moesten we nog 15 kilometer naar Borgholzhausen, we moesten er aan trekken om voor halfzes op het eindpunt te zijn. In het bos kwamen we nog een zuil tegen, aangeboden aan de oprichter van een daar gebouwde tempel, Heinrich Hagedorn op 11 juni 1802. H.H. dacht dat die zuil daar om een andere reden stond, maar als schrijver heb ik het laatste woord!

Zes kilometer voor het einde nog een pittige klim naar de 312 meter hoge Grosse Egge, waar een telefontoren op de top stond. Enkele ruiters kwamen bij mij minder sympathiek over, want ik zweette peentjes, en zij maar nonchalant vertellen, dat het leed nog niet geleden was! Tweeëneenhalve kilometer voor het einde zag ik de windmolens van gisteren aan de overkant liggen, toen was het nog een kwestie van afdalen.

's Avonds zijn we nog naar vuurvliegjes wezen kijken. Dat we om deze lichtjes te zien, eerst nog anderhalf uur moesten bivakkeren in een café, ons aanbevolen door de Bielefelder Kiso, was een leuke bijkomstigheid!

Donderdag 24 juni: Ook nu weer een aanlooproute. Het startpunt was het net genoemde café. Dat heette "Eisernen Anton". Dat was tevens de naam van een verderop gelegen uitzichttoren. Drie mensen van de groep konden bij "Anton" nog een "Korn" (schnaps) drinken. Dat wisten zij te waarderen, aangezien Hij officieel Ruhetag had.

Bij een viaduct over de autoweg splitste de route zich in een berg-etappe en een vlakkere wandeling. De meesten kozen voor het lagere gedeelte. Vrij vlot waren we in het stadje Oelingshausen. Even buiten de stad was een prachtig buitenterras, daar hebben de meesten gepauzeerd. Wel lastig waren de zonneparasols, want omdat het steeds bewolker werd, gingen die om de haverklap open en dicht.

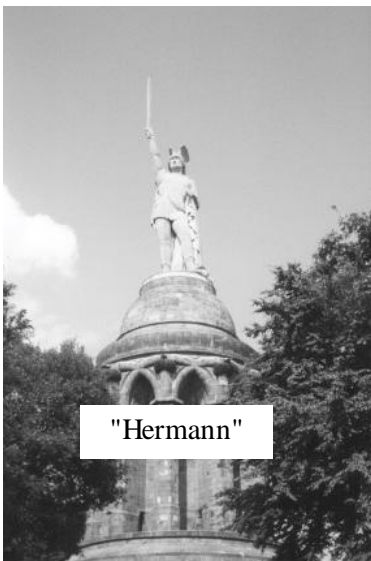
De route was zoals gisteren overwegend bebost maar met minder pittige klimmen. Bij een stuwmeertje, de Donoperteich was het best leuk toeven. Dit meertje ving het water van het riviertje de Werre op. Bij een andere plas waren mensen de vissen aan het voeren. Door wolken en schaduw was de grootte van de vissen niet te zien, maar zij verzekerden ons dat er forse knapen van 50 à 80 cm. Tussen zaten. Inderdaad hebben wij verderop nog een goudvis gezien, waar een kik-

vors van schrik voor in de boom zou springen!

Eindpunt van vandaag, maar niet van het pad was het Hermannsdenkmal. Wij zagen de goede man al op 2 kilometer afstand boven op de heuvel staan, maar hij was toen nog wel zo klein, dat er een pittige klim moest volgen. Inderdaad, 386 meter is geen sinecure, zeker niet als er nog losse kiezelsteentjes op het pad liggen!

Even een kort verhaaltje over Hermann, uiteindelijk hebben we zes dagen ter meerdere eer en glorie van Hem gewandeld: Officieel

heet hij Arminius Hermann. Hij was de koning van de Cherusken, en hij heeft 9 jaar na Christus drie Romeinse legioenen verslagen, die dachten de Germanen wel even tot de orde te roepen. Het beeld is 54 meter hoog, en het zwaard, dat hij in zijn hand houdt is 7 meter.

Vrijdag 25 juni: We startten waar we gisteren begonnen waren. Dit had als groot voordeel dat het eerste half uur in het teken stond van de afdaling. Beneden zag het dal er echt weer uit als in een filmscene, dus mooier kon het bijna niet. De zon deed daarbij ook nog haar best. Maar ja, het leven gaat over bergen en dalen, dus daar was er weer een van 320 meter. Na een uur kwamen we op het Vogeltauf-punkt.

Hier zat natuurlijk een legende aan vast. Bij een doop in de Middeleeuwen in het klooster zouden de

monniken zingen. Doordat een roversbende hen overviel, vluchtte het koor alle kanten uit. De abt zette de doop toch door, en op het moment dat hij het heilige water over de baby uitgoot, stegen tientallen blauwe vogeltjes uit het struikgewas op. Zij gaven een concert weg, waar geen mens tegenop kon concurreren.

Terwijl wij met onze voeten recreerden, werd er vandaag door veel mensen met de handen gewerkt: misschien is er wel voor twintig kilo aan bosbessen geplukt! Het eerste toeristische punt na het Hermannsdenkmal kondigde zich aan: de Externsteine, zeer mooi gelegen bij een meertje en een groot grasveld. Het waren zes rotsen, gemiddeld twintig meter hoog en acht meter in doorsnee, door bruggetjes en tunnels met elkaar verbonden. Er moest twee mark entree voor betaald worden. In een café, waar we drie kilometer verderop een consumptie namen, zagen we dat er vroeger ook nog een tramhalte geweest was.

Twee kilometer verderop, na enkele secundaire wegen en een auto-baan gepasseerd te hebben, gebruikten Hans en ik de warme lunch. De andere 5 mensen van onze groep die in de buurt waren deden dat niet. Die hadden dan ook de wandelkaart niet bij de hand, waarop stond dat we tot het einde, achttien kilometer verderop, niets meer tegen zouden komen. De Silbermuehle was weer de moeite van het uitrusten waard. Even liepen we nog langs de Silberbach, maar toen kwam er een pittige klim naar het einde van de Hermannsweg en het begin van de Eggeweg.

De bergtop die we nu bereikten, de Volmerstod, was de mooiste van al die dagen: 440 meter hoog, een aantal grillige rotsen en vergezichten. Aan de andere kant daalden we weer af, in de veronderstelling aan de Eggeweg begonnen te zijn. Op eens kwamen we vier mensen te-

gen, die we minstens drie kwartier voor ons waanden, zij zaten verkeerd. Hans Hoek, die tot dan toe via de kaart alles nog gevonden had, sputterde eerst tegen, maar

moest toen ook toegeven, dat wij fout liepen. Hij moet er zich maar mee troosten, dat hij andere meerdere keren, maar mij toch het vaakst over de juiste weg geleid had. Per saldo waren wij twee kilometer verkeerd gelopen, maar voor de andere vier was het erger. Zij waren helemaal afgedaald en moesten twee kilometer meer heen en terug. Het begin van de Eggeweg was vrij vlak over de bergkam heen. Zo kon iedereen een beetje uitrusten van de teveel geleverde prestaties.

Maar toen er anderhalf uur later nog geen noemenswaardig hoogteverschil was (alleen zo nu en dan goed uitkijken voor boomstronken), was het leed allang weer geleden en vroegen wij ons af of het de laatste twee dagen toch nog de moeite waard zou zijn. Een telefoontje kwam binnen, waarmee het belang van Hans zijn GSM weer werd benadrukt: zijn fietsenmaker vroeg wanneer hij zijn bromfiets kwam afhalen!

Bij het Schwarzes Kreuz kwamen twee pelgrimspaden elkaar tegen. In eerste instantie is de Eggeweg vernoemd naar de bergkammen, waar wij overheen liepen, maar het is tevens de verbindingsweg tussen twee bedevaartsoorden.

Zaterdag 26 juni: Aan het begin een aantal punten gepasseerd, die tegenvielen. Bij het vertrek stond een Rode Eik, die was helemaal niet rood. Toen na een stijging naar 430 meter zou er een "Nadel"

staan, ook niet gezien! Het derde verschijnsel was een Klippen- und Felsenmur, de afgrond was niet te zien vanwege de dichte bebossing. Pas na zes kilometer was er fauna, waar we stil voor stonden: een roofvogel cirkelde op tien meter over ons heen. We dachten aan een torenvalk of een wouw, maar het kan ook iets anders geweest zijn. Op vijf kilometer links van ons zagen we zoveel windmolens op een heuvel staan, dat ze nauwelijks te tellen waren.

Wij liepen vandaag in twee groepen: na zeven dagen wilden sommigen wat minderen, daarom was er keus tussen 24 en 30 km. Op dat 24-kilometerpunt stond een herberg, helaas had de uitbater er na 31 december 1998 de brui aan gegeven.

Even verderop de Bierbaumsnagel, wat ik persoonlijk een originele

naam vind. Toch was het maar een uitzichttoren, vernoemd naar koning Bierbaum. Deze had de toren laten bouwen door lijfeigenen, die na een slechte oogst financieel aan de grond zaten. Door de bouw van de toren werd hun schuld kwijtgescholden en kon de gemalin van de vorst, die heimwee had, iedere dag naar haar geboorteplaats Kassel kijken, 45 kilometer verderop.

Hans Hoek keek naar zijn alternatieve lunchpakket en stelde ons voor om een andere route te lopen. In plaats van een vrij lange rechte weg iets meer bochtig, maar toch per saldo niet zo veel langer. Ons, dat waren Arie van Veen, Henny van Rhoonwijk en ik. We liepen een dusdanig tempo, dat we niet te

ver op de rest achter zouden geraaken, dus waarom niet?

Zo zagen we de Teutonia Klippen, veel meer afgrond als anderhalf uur geleden en de Karlschanzen, een helling, zeker niet voor skiërs bedoeld. Maar het mooiste was toch de rots van de "Faule Jaeger". Of die nu zo genoemd is omdat die man daar nou een uiltje knapte of dat hij het wild daar de afgrond in joeg, weten we niet. Wat boften we weer met zo'n "gids"!

Terug op de route dook de televisietoren op, die wij op tien kilometer afstand ook gezien hadden. Laat ik voor een keer wat gegevens opsommen: gebouwd in 1989/1990, op een hoogte van 418 meter en zelf ook nog eens 156 meter hoog. Twintig minuten voorbij de toren in een open hut geluncht, met dank aan Hans en Henny voor de koekjes en de thee. De hoofdroute was nu ook gevarieerder, veel smallere paden en dan weer wat dichter, dan weer wat opener bos.

Bij "Tannenhof", een rust die volgens Theo Tromp dicht was, konden we nog net de 24 km-lopers uitwuiwen. Ook vandaag was er weer slecht gemarkeerd of...? De dames uit West-Friesland hadden ook een goede dag, want zij waren

maar liefst zeven reeën tegengekomen!

Frans Staal, Hans en ik hebben die dag het langst genoten: het warme eten in de jeugdherberg in Bad Iburg begon om zes uur, en na een afdaling in een tempo van zeven kilometer per uur zaten wij om zes uur twee aan tafel!

Zondag 27 juni: Aan alles komt een eind, en dus ook aan deze wandelweek. Het was nu nog maar achttien kilometer naar Marsberg, het eindpunt van de Eggeweg.

Vanaf de Rode Eik volgden we enige tijd een bosweg, waarna er weer geklommen mocht worden naar 406 meter. Hier was de Jungfernbrunnen, daar waren oude vrij-

sters zeker niet te benijden. Behalve dat ze niet aan de man konden komen moesten ze zich ook nog een breuk lopen om water te halen! In combinatie daarmee de Stadswuestung van Blankenrode, een verlaten groeve waar ze dan konden uitrusten. Op een bank zagen we ook nog staan dat op deze kam de scheiding was van het afwateringsgebied van de rivieren de Rijn en de Weser.

Beneden in Blankenrode hebben we gerust op het terras van een chique hotel, eerst dachten we dat dit verboden terrein was voor wandelaars. Voorbij dat hotel, langs een onverharde weg lag een langgerekte kuil van plm. 100 meter, dit was een loodgroeve geweest.

Even verder langs een helling, zagen we dat daar de halve heuvel tijdens een noodweer in 1965 naar beneden gegleden was. Vooral beukenbomen zijn niet tegen grote hoeveelheden water bestand, door de modderstromen raken de wortels los, terwijl naaldbomen dat bovengronds afvoeren. In Oesdorf vielen we nog met onze neus in de boter. Daar was eigenlijk een cafe-rust gepland, maar de dorpelingen nodigden ons uit voor een kerkefeest ter ere van de heilige, waarnaar de parochie vernoemd was, Johannes de Doper. Op de barbecue konden we daar warm vlees kopen, altijd gemakkelijk als je de lange reis naar en in Nederland nog voor de boeg hebt!

De helling tussen deze en het volgende dorp gaf weer een wijds uitzicht over het dal. Als je al zoveel tientallen kilometers overwegend bos hebt gezien, is dat op de laatste dag een verademing! Tussen Oesentho en de finish was het nog maar een fluitje van een cent: twee kilometer en een gemakkelijke afdaling. Theo stond al klaar met de oorkondes en de speldjes en we konden de kilometers in onze wandelboekjes bijschrijven. De terugreis verliep, ondanks een kleine vergissing bij Duesseldorf en een plaspauze, die eigenlijk een rookpauze was, voorspoedig. Om half-

zes ging in Roermond iedereen zijns of haar weegs, en zelfs de verste uithoeken van Nederland bleken nog bereikbaar. Peter van de Ven

Naschrift: Ik had Hans Hoek al vermeld als goede kaartlezer, maar hij heeft indirect nog veel meer aan het verhaal bijgedragen door ver-

melding van hoogtes en namen van bergtoppen, en het vertalen van anekdotes bij historische plaatsen. Hans, bij deze daarvoor bedankt!

HÆRVEJSDRINGEN

n.a.v. de wandelervaringen van Constant Dedel van 10 t/m 18 juli '99

Zaterdag 10 juli vertrok Constant om 7.43 uur per internationale trein naar Schleswig. De trein reed via Osnabrück, Hamburg en Neumünster. De aankomst in Schleswig was om iets over drieën. Vanaf het station ging Constant per taxi naar de Dannewerk Schule. Hier kreeg hij zijn startkaart en maaltijdbonnen. Het avondeten werd ergens in de stad gebruikt en daarna werd in het schoolgebouw de nacht doorgebracht.

Zondagmorgen 11 juli gingen de wandelaars per bus naar de FIS Halle. Hier werd eerst ontbeten. Daarna volgden enkele toespraken in het Deens, Duits en Engels, gevolgd door het startsein voor een 7-daagse wandeltocht naar Viborg. Het was zeven uur toen de wandelaars, voorafgegaan door een tamborijnencorps met vlaggen, op pad gingen. De decors voor het eerste deel waren hoofdzakelijk weilanden, met als intermezzo een hunebed uit de tijd van 2200 jaar voor Christus. Dit bed ligt bij het plaatsje Hüsby. De eerste rust was in het plaatsje Idstedt, waar een kerk en museum herinneren aan een veldslag op 25 juli in het jaar 1850. Nog meer weilanden volgden, hier en daar afgewisseld door bossen. Een soeppost was ingericht bij Tarp. Nu kwam er ook iets meer variatie in het terrein en verschenen er heidevelden met af en toe een paar fikse hoogteverschillen. De stad Flensburg werd doorkruist met diverse aandachtspunten voor de oplettende wandelaars. De laatste rustpost was ingericht in een park. Het Flensburger Fjord was het laatste wat de wandelaars van Duitsland te zien kregen. Nee, er was nog iets: het schoenmakershuis op de grenspost. Aan Deense

zijde werd gedineerd in het plaatsje Kruså in de Grenzhalle, waar ook de nacht werd doorgebracht.

Maandag 12 juli was de start om 8 uur en wandelde het gezelschap aanvankelijk langs de drukke weg naar Bov. Op de heidevelden van de Bommerland Plantage was het genieten van de prachtige vergezichten. Ergens op dit heideveld staat ook een gedenksteen ter gedachtenis aan een beroemde Schnapsherberg. De Gajlå Bro, een brug uit het einde van de 18^e eeuw, bracht de wandelaars bij Vilsbæk waar gepauzeerd werd. De trektocht naar het noorden ging verder via o.a. Olmersdiget, waar een oud verdedigingspark opvalt en Urnehoved, waar in een bos een rij stenen ligt opgesteld met namen van koningen erop. De avond en nacht werd doorgebracht in een schoolgebouw te Rødekro. De bevolking was gastvrij, er was een tombola met muziek en dans.

Dinsdag 13 juli ging men wederom om 8 uur op stap richting Hovslund. Uit de tijd van ossendrijvers is in deze omgeving nog een bidplaats bewaard gebleven en nauwelijks een eind verder een brug uit 1787: de Immervad Bro. In Vedsted lag in de bronstijd, meer dan 4000 jaar geleden, een Hunedorp waar nog een groot aantal hunebedden aan herinnert. De wandelaars kregen verzorging bij de Tørring Mølle, een oude molen. Het eerste stadje van enige betekenis op deze dag was Vojens. De bossen van de Stursbøl Plantage en het toverbos Troldekov vormden het sluitstuk van deze wandeldag. De avond en nacht werden doorgebracht in Jels in een jeugdherberg met de mooie naam "Vandrehjem".

De naam van het stadje Jels verwijst naar: zetel van Jarle.

Woensdag 14 juli ging men direct na de start op weg naar Skodborg, hier werd in 1861 een oude Brakteat (medaille) gevonden. Na enige tijd kwam het gezelschap bij de Kongeå, een rivier die tussen 1864 en 1920 de grens vormde tussen Denemarken en Duitsland. Na doorkomst van het stadje Vejen, waar vooral de kerk met rode muren opviel was het gezelschap ook halverwege de tocht. Constant kan het niet laten om de redacties van clubbladen moeilijke teksten te laten typen, zo vond hij dit maal in het plaatsje Bække voor de ingang van de kerk de volgende gedenkwaardige woorden: "Ravnunge Tue og Funden og Gnubbe de tre Thyras høj". Een eindje verder vindt hij dan bij twee heuvels uit de bronstijd en een zogenaamde stelling van een Vikingschip de steen met de wijze woorden: "Ravne og Tobbe gjorde disse kumler efter deres moder, Viborg". Op de nu volgende heidevelden is voldoende tijd om na te denken over de strekking van betreffende woorden. In de Billund Hallen van Randbøl werd die avond gedineerd en geslapen.

Donderdag 15 juli werd na de start eerst door de bossen van Engelsholm Sø gewandeld. Hier had men een mooi uitzicht op het kasteel dat momenteel dienst doet als hogeschool. Bij Jelling liggen 'Koningsheuvels' die gelijkenis vertonen met de heuvels van Thyra en Gorm. Vandaag werd ook langs de oudste nog bestaande 'Hærvejsherberg' gewandeld, die in Harresø ligt. Het avondeten werd gebruikt in Nørre Snede Kro en er werd geslapen in een school.

Vrijdag 16 juli begon de tocht over kronkelige paden door bossen (Palsgård Skov), langs Torup Sø en de heidevelden van Vrads. Vervolgens waren enkele klimmetjes nodig over kronkelige heidepaadjes om uiteindelijk bij de kerk in Kragelund te komen, waar de Hunen de volgende tekst op de muur kalkten: "Æse bød Vagn ristete". De wandeling ging onder meer door het oudste eikenbos van Europa (Stenholt Skov). In 1157 vond bij Grathe Hede een gevecht plaats tussen twee troonpretendenten:

Svend en Valdemar. Svend vluchtte en werd later gedood. De wandelaars brachten de nacht door in Torning, waar in een school eerst gedineerd werd met muziek en dans.

Zaterdag 17 juli ging de tocht eerst westwaarts en genoten de wandelaars van de vele vergezichten op de Plantages van Stendal en Havredal. Ook werd er gewandeld over de heidevelden van Dollerup Bakker welke zich reeds vormden in de ijstijd.. Het duurde niet lang

meer of het doel van de wandelreis verscheen aan de einder: Viborg.

Na de feestelijke intocht, werden de 320 wandelaars waaronder 11 Nederlanders op het stadhuis gehuldigd door de burgemeester. Per bus vertrok men nog diezelfde avond naar o.a. Schleswig waar de nacht werd doorgebracht. Per trein reisde Constant de volgende dag terug naar Baarn, waarna hij zich na een heerlijke nachtrust op maandag 19 juli meldde bij "De Vereniging" in Nijmegen als deelnemer aan de 83e Vierdaagse.

33e Marche Européenne du Souvenir l'Amitié 23 - 26 juni 1999

Piet Jansens

Al een aantal dagen volgen we het weerbericht in België en speciaal in de Ardennen. De voorspelling is niet denderend, veel bewolking en een temperatuur tussen de 13 en 15 ° C geven nog niet direct een prettig gevoel. Veel warme kleren meenemen dus. Na zes jaren van afwezigheid willen we toch weer eens aan deze prachtige 4-Daagse wandeling meedoen die georganiseerd wordt door de **7e Gemechaniseerde Brigade** van het Belgische leger.

Deze "**Mars van de Herdenking en Vriendschap**" werd in 1967 door het 3e Regiment Ardense Jagers in het leven geroepen om de roemrijke plaatsen te bezoeken waar de Ardense Jagers in 1940 gevochten hebben en om de slachtoffers te gedenken die daar gesneuveld zijn gedurende de 2e Wereldoorlog. De route die daarbij gevolgd werd, liep in principe van **ARLON** naar **VIELSALM**.

Vanwege de opheffing van het beroemde Regiment werd in 1994 de organisatie van de "Mars" overgenomen door voornoemde Brigade. Aan de Mars doen tegenwoordig ook veel buitenlanders mee, met - natuurlijk - veel Nederlanders, Engelsen, Denen, Fransen, en zelfs een paar pelotons Duitse militairen.

De deelnemers, zowel militairen als burgers (in 1998 waren dat er meer dan 4000), kunnen kiezen uit een vijftal kampementen om te overnachten, te weten in MARTELANGE, BASTOGNE, HOUFFALIZE, LA ROCHE EN MARCHE-EN-FAMENNE, waarbij geslapen kan worden in leger-

tenten, gebouwen en sporthallen. Omdat het alleen in MARCHE mogelijk is om met eigen tent of caravan te kamperen, kiezen wij voor dit kamp. De maaltijden kunnen genuttigd worden in eetzaal en verder is er nog een grote kantine. Het inschrijfgeld, inclusief alle maaltijden, vervoer naar de startplaatsen en terug, voor de hele week bedraagt 1700 BF, oftewel f 94,00, terwijl voor het overnachten niets gevraagd wordt. Werkelijk een schijntje, vergeleken met b.v. een weekje "Nijmegen"! (Piet, zeker nog nooit van OLAT gehoord!) Omdat wij met onze caravan niet al te laat in Marche willen aankomen, uit ervaring weten wij dat het in de middag razend druk wordt op het kampeerterrein, vertrekken wij op dinsdag 22 juni vroeg in de ochtend, zodat wij al om halfelf bij de kazerne arriveren. Het is veel mooier weer dan verwacht en de temperatuur loopt al op tot boven de twintig graden. Niks trui aan, maar gauw in korte broek en T-shirt. De caravans kunnen gestald worden op een groot parkeerterrein en voor de tentjes is een groot grasveld beschikbaar. Nadeel is dat

op het asfalt geen voortent aan de caravan kan, en voor onze hond is het ook niet zo prettig om op te liggen, zeker niet als het nog warmer wordt.

Na enig zoeken vinden wij de Commandant van het legerkamp en krijgen toestemming om ook op het grasveld te gaan staan, en binnen een half uur komt een soldaat aanlopen met stroomkabels en sluit ons aan op het elektriciteitsnet. Wat een prima service!! Ook andere caravanbezitters verhuizen onmiddellijk naar het grasterrein. De toiletvoorziening is eveneens prima voor elkaar met spiksplinter-nieuwe mobiele chemische toiletten. Later in de middag melden wij ons bij de organisatie en ontvangen de bescheiden voor de mars, de voeding en het vervoer.

Ondertussen loopt het veld helemaal vol en is het een drukte van belang met het opzetten van tentjes, e.d. Met wat stukken plastic markeren we stukje af omdat dochterlief en schoonzoon pas een dag later zullen arriveren en die willen toch een beetje bij ons in de buurt staan.

Met passen en meten heeft iedereen tenslotte een plekje gevonden en is het een gezellige drukte geworden. Uiteraard ontmoeten we diverse bekenden die we ook op andere campings, e.d. tegenkomen bij meerdaagse wandelevenementen.

23 juni MARTELANGE - MARTELANGE 32 km

Om 05.00 uur wordt het kamp gewekt met muziek uit de luidsprekers, wel erg vroeg omdat om 07.15 uur het vertrek is gepland. We blijven dan ook nog even liggen, maar van slapen komt niet veel meer door de keiharde mu-

ziek. Dan maar opstaan en ontbijt en lunch halen. Het is zeker nog even wennen, want we staan meer dan een half uur in de rij te wachten. Omdat alles wat langer duurt, vertrekken de bussen ook wat later, maar om half acht zijn we dan toch op weg naar Martelange. De vroege ochtendmist is geheel opgetrokken en het begint al aardig warm te worden. De wandelaars van de kampen Martelange, La Roche en Marche lopen vandaag een rondparkoers, terwijl de overige deelnemers vanaf Arlon naar Martelange zullen lopen.

Om 09.00 uur gaan we op stap en wandelen het stadje uit, steil omhoog. In een paar kilometer klimmen we van 380 naar 500 m. Dat is even wennen, dus rustig aan. Eenmaal op die hoogte aangekomen blijven we het riviertje "Rulles" volgen. We zijn nu in het "**Woud van Anlier**" wat uitsluitend uit grote loofbomen bestaat. De natuur is hier overweldigend. Soms zijn

de paadjes erg smal en is passeren er niet bij, dan weer moeten we over een van de vele beekjes springen. Als je hier alleen zou lopen, kun je je voorstellen dat een kudde herten of een everzwijn je pad zal kruisen.

Na het passeren van het "**Etang du Pont d'Oie**" (een stuwmeer) komen de wandelaars vanuit Arlon erbij en gezamenlijk gaan we af op de Grote Halte, waar $\pm$ 17 km is afgelegd. Elk 5 km punt wordt met een mooie tekening aangegeven. Nieuw is dat er buiten de "Grote Halte", welke altijd ongeveer halverwege ingericht is, nu op $\pm$ 10 en 20 km verzorgingsposten zijn waar

je gratis voorzien wordt van flesjes water, fruit en andere versnaperingen. Verder zijn er langs de route nog diverse posten waar je wat te eten of drinken kunt kopen. Langs de andere kant van het dal waar het riviertje doorstroomt gaat het - eerst nog met een steile klim -

terug naar **Martelange**. Er zijn in dit parkoers vandaag verder geen zware hellingen meer en omdat we de gehele dag in het bos lopen hebben we geen last van de warmte. Vlak voor het binnenkomen van Martelange gaat de weg zeer steil naar beneden en net als je denkt het dorp binnen te lopen, draaien we weer terug en maken nog een behoorlijke slinger voordat we bij de eindcontrole arriveren. Uit ervaring weet ik dat de bussen vanaf 14.00 uur gaan rijden en met een klein sprintje ben ik net de laatste die gebruik kan maken van de eerste bus terug naar Marche terwijl andere wandelaars nog wat "goedkope" sigaretten en drank inslaan aan de Luxemburgse kant van het dorp.

Op het kamp in Marche worden we verwelkomd door Janny en hond Castor die deze keer niet meewandelen. Ook zijn dochter en schoonzoon gearriveerd en deze zijn inmiddels al met een fietstocht door de Ardennen bezig.

24 juni FAUVILLERS - BASTOGNE 32 km

Vanochtend is de muziek een stuk zachter (er was over geklaagd) en we blijven wat langer liggen. Het ophalen van ontbijt en lunch gaat nu een stuk sneller, en om halfacht vertrekt de colonne bussen naar **Fauvillers**, een klein dorpje bij Martelange. Vóór ons zijn net de wandelaars uit La Roche aangekomen, dus het is een hele drukte bij de startcontrole. Na een paar kilometer komen we **Bodange** binnen waar grote groepen militairen net opgesteld worden voor een herdenkingsceremonie. Tijdens de 4-daagse vinden overal langs de route deze plechtigheden met kransleggingen plaats om de gevallen uit WO-II te gedenken. Nogal wat wandelaars - wellicht zonder historisch gevoel - dringen zich tussen de pelotons door om maar niet een paar minuten kwijt te raken. Persoonlijk stoort mij dit behoorlijk, vooral tijdens de twee minuten stilte en het spelen van het Belgische Volkslied.

Na deze ceremonie gaan we verder, wandelen langs het riviertje de "**Sure**", bekend van de vele campings met voornamelijk Nederlanders, en steken bij **Warnach** de snelweg N-4 over. Vandaag is het parkoers veel heuvelachtiger en veel meer open stukken. Je hebt

daardoor prachtige vergezichten, maar je voelt de warmte ook veel meer. Niet klagen daarover, want mooi droog weer is toch stukken beter dan in de regen te moeten lopen. Via bospaden klimmen we naar **Honville** en **Livarchamps**, een paar kleine uitgestorven gehuchten. De "Grote Halte" is - na 17 km - in het dorp **Villers-La-Bonne-Eau**, hetwelk genoemd is naar een Romeinse nederzetting. Hier zijn de wandelaars uit de andere kampen erbij gekomen die de dagroute **BASTOGNE-BASTOGNE** lopen.

Omdat het dorp vol in de zon ligt loop ik nog even door, en net buiten het dorp is een mooi schaduwplekje en besluit om daar maar eens mijn lunchpakket op te maken.

Na de pauze trekken we het gebied binnen, waar zich de "**Slag van de Ardennen**" voltrok met als zwaartepunt **Bastogne**. Voordat we de stad binnenkomen passeren we eerst nog het "**Mardasson**", een onmetelijk groot Amerikaans monument in vorm van een 5-puntige ster. Op de muren kan men de namen lezen van de eenheden die van 16 december 1944 tot 25 januari 1945 aan de slag deelgenomen hebben en alle gesneuvelden die per staat zijn gerangschikt. Naast het gedenkteken is het Bastogne Historical Center gelegen (ook in stervorm) waar een voorstelling van de beruchte slag wordt gegeven.

Het is nu nog een paar kilometer door de stad, waar muziek ons begeleidt naar de finish op het Mac Auliffe plein. Een tank van de 4e US-Pantser-Divisie - die Bastogne ontzette - staat als gedenkteken op het plein, waar we de finishstempel van deze dag krijgen. De bussen staan een paar straten verderop, maar ik wil eerst nog wat geld uit zo'n automaat trekken. In België gaat dat echter nog niet overal en na veel vragen bij een aantal andere banken lukt het uiteindelijk om wat geld uit de muur te krijgen. Het is nog even wachten tot een

bus vol is die ons naar Marche brengt, doch om 15.00 uur worden we weer netjes afgeleverd op het kamp.

25 juni LA ROCHE - LA ROCHE 30 km

De bussen zetten ons om kart over acht midden in het stadje **La Roche** af, een zeer toeristisch plaatsje aan de Ourthe. Het is gelijk al een stevige klim omhoog en we volgen de beek "des Dames" tot aan de bron op 520m hoogte. Dan een verschrikkelijke scherpe afdaling door de bossen naar een doorwaadbare plaats van de Sart en vervolgens weer steil klimmen naar het hoogste punt van de MESA (560 meter). Het is vandaag vrij inspannend en de grote tenen beginnen in de schoenen wat geïrriteerd te raken, wat niet lekker is bij het afdalen. Het is weer prachtig onbewolkt weer en de temperatuur loopt al snel omhoog.

Gisteren verbaasde ik mij er al over dat er zoveel kleine schoolkinderen meewandelden die volop liepen te rennen en te springen en vroeg mij af of zij dat zo vier dagen konden volhouden. Nu zie ik dat op ongeveer de helft van de route de bussen er aankomen en deze kinderen op het parkoers afzetten. Mooi dat de jeugd er al zo vroeg bij betrokken wordt. Verder vind ik het allemaal erg knap van de organisatie om dit allemaal zo in elkaar te zetten.

De Grote Halte bevindt zich op het sportveld van het dorpje **Bérisménil**, maar ik wandel nog even door. Op een hoog open plateau (wat is het warm), maar ook; wat een prachtig vergezicht!) maak ik een foto van het monument ter gedachtenis van een neergestorte Amerikaanse B-17, waarvan de bemanningsleden gered werden door het verzet. Na ruim 20 km vind ik in het mooie plaatsje **Maboge** een mooi plekje aan de oever van de Ourthe om een rustpauze te houden. Een collega wandelaar trekt schoenen en kousen uit en laat zijn

voeten lekker afkoelen in het verfrissende water van de rivier.

Na de rust steken we de brug van de rivier over en beginnen aan de laatste zware klim door de vallei van "Navepire" en bereiken een kale hoogvlakte. Een verzorgingspost zorgt er voor dat de voorraad water weer aangevuld kan worden en we krijgen ook nog een diepgevroren waterijsje. De naam "Energy-Ice" doet een Vlaming achter mij uitroepen dat er allemaal EPO inzit. Ten slotte dalen we door het bos af naar **La Roche**, waarbij het laatste stukje met een dalingspercentage van zeker 25%!

Om halftwee komen we het centrum van het stadje binnen, ontvangen de finishknip en krijgen de mededeling dat de bussen wat vertraagd zijn en niet voor halfdrie zullen vertrekken. Veel wandelaars zoeken dan ook een terrasje op voor een lekker Belgisch biertje. Vanaf twee uur komen de bussen het grote parkeerterrein op, maar ze blijken allemaal naar de andere kampen te gaan, maar eindelijk

zijn onze bussen er ook en vervoeren ons terug naar Marche.

26 juni MARCHE - MARCHE 32 km

Ook nu is het voor de wandelaars van het kamp "Marche" weer een rondwandeling, terwijl de wandelaars van de andere kampen vanaf **La Roche** naar **Marche** lopen. Nu

kunnen we echt wat langer in bed blijven want de start is vanaf 08.00 uur, bij wijze van spreken zo vanuit de caravan.

Via het bos van "Fond des Faux" klimmen we naar het dorpje **Champlon** en wandelen door een prachtig woud (privé-terrein) richting **Grimbiermont**. Opmerkelijk in de Ardennen is dat overal beekjes en riviertjes zomaar de weg oversteken en je maar moet zien dat je droge voeten houdt. Met wat grote sprongen lukt dat best.

We passeren het dorpje **Lignièeres** en omdat het zaterdag is zijn er zowaar wat toeschouwers langs de wegen. De Grote Halte is bij het "**Memorial Chateaubriand**", een steen die herinnert aan de Franse revolutie. Alhoewel hier ook de samenkomst met de wandelaars vanuit La Roche is, is het nog niet druk op de weg. Deze zullen nu wellicht nog achter ons lopen. Om het plaatsje **Roy** te bereiken moe-

ten we weer eens stevig klimmen en is het zweten in de hitte. In het dorp staat een grote kerk en het trappotaal ligt mooi in de schaduw. Prima plekje dus om wat te eten en te pauzeren.

Na de pauze vervolgen we de route over kleine grindpaden en wegen vol keien en komen weer langs **Champlon**, maar dan aan de andere zijde. Bij de Kapel Ste. Barbe genieten we van een schitterend panorama over de Famenne en zakken dan langzamerhand het stadje **Marche** binnen. Bij het Lyceum is de eindcontrole en verzamelpaats voor de intocht. Het defilé zal vanaf 15.00 uur aanvangen en omdat ik al om halféén aankom, besluit ik door te lopen naar de kazerne, een half uurtje verder.

Bij de caravan geniet ik van een koel drankje, ga even lekker douchen, en later in de middag gaan we met de auto (!) terug naar de verzamelpaats, ontvang mijn cij-

fertje zeven, en koop de foto die op de eerste dag van mij is gemaakt. Nu alle wandelaars tezamen zijn gekomen, zie je pas hoeveel er eigenlijk hebben meegedaan. Volgens de organisatoren waren er ruim 4500 deelnemers.

Terug op het kamp zien we dat men al druk bezig is alles af te breken, de W.C.'s zijn verdwenen, en de stroom is weggehaald, maar voor ons is dat geen bezwaar omdat we "selfsupporting" zijn. Rond om ons heen worden de tentjes allemaal afgebroken en verdwijnt zo zachtjesaan iedereen. Met nog een aantal caravanbewoners blijven wij nog een nachtje en gaan in de loop van de zondagochtend op huis aan. Het was weer een mooi wandelweekje en we zullen zeker geen zes jaar meer wachten om terug te keren naar deze 4-daagse.

Sectie Lange Afstand KNBLO

GOUD

H.K. Dins	Blitterswijk	13-1-99
Jack van Dongen	Best	13-1-99

ZILVER

H.K. Dins	Vlaardingen	13-1-99
J. Meester	Overloon	27-2-99
Rolf Craanen	Amersfoort	18-5-99
Bert Dieckman	Schaarsbergen	11-6-99

BRONS

Aart van Dijk	Vlaardingen	4-1-99
den Hartog	Hilversum	4-1-99
Wim Brooymans	Nijmegen	13-1-99
Hendrikus v.d. Burg	Numensdorp	13-1-99
Vooijs	Katwijk a/d Rijn	13-1-99
J.N. Vos	Oegstgeest	13-1-99
Rolf Craanen	Amersfoort	18-5-99
E. Schoever	Amersfoort	18-5-99
A. van Laarhoven	Tilburg	17-8-99

KENNEDYWALKERS

Marcel Dekker	Uithoorn	17-8-99
Bert van Rooij	Geldrop	17-8-99
J. van Rossum	Venlo	17-8-99

G.H. Weijers	Vortum Mullen	11-6-99
J. Voila	Rotterdam	12-7-99
A. Hagendoorn	Rotterdam	17-8-99
Huub van den Ven	Waalwijk	17-8-99

C.J.A. Ammerlaan	Berkel en Rodenrijs	22-5-99
C.W.M. Schrijvers	Valkenswaard	28-5-99
E. Kleeven	Nijmegen	31-5-99
W. Dekken	Sprang-Cappele	12-7-99
J. Voila	Rotterdam	12-7-99
H.W. Weber	Beuningen	12-7-99
H.J. Wetzels	Geleen	12-7-99
Frans Devoght	Turnhout (B)	13-7-99
C.Schuurbiers	Hulst	13-7-99

WANDELKALENDER

18 september	18 september	18 september
Bergeijk: 40 km tijdens Kennedymars Start om 8.00 uur à f 12.50 inclusief Café-rest. "De Gouden Leeuw" Bergeijk ☎ 0497-572534	Beesterzwaag: Zomerkwartet 4 Vanaf 9 uur 40 en 25 km, 15-10-5 km 't Trefpunt, de Wissel 1 ☎ 0512-303255	Bergen op Zoom: 35° Krabbentocht Vanaf 8 uur 40-25 km, 15-10-5 km Rest Rozenoord, Beukenoord 14 ☎ 0164-233078

OLAT 18 september OLAT
4e LICHTSTAD AVOND WANDELING

Bij gelegenheid van 55e herdenking van de bevrijding van Eindhoven zijn in diverse wijken lichttornamenten
aangebracht, waardoor deze avondwandeling een speciaal effect meekrijgt

Café 'Drents Dorp', Halvemaanstraat 81, Eindhoven Strijp.

21 km start 19-20 uur, inschrijving f 4.-

15 km start 19-21 uur, inschrijving f 4.-

10 km start 19-21 uur, inschrijving f 3.-

5 km start 19-21 uur, inschrijving f 2.-

kinderen t/m 12 jaar half geld + stempel op kinderkaart

Informatie: Marinus van Roosmalen, ☎0413-475467

18 september	18 en 19 september	19 september
Vlissingen: De Ruytermars Vanaf 9 uur 40-25 km, 15-10-5 km Clublokaal WIK, Adr. Coortelaan 1 ☎0118-418236	Overveen: Jan Passtoors' Herdenking Om 8 uur 40 km Sportpark Tetterode, Tetterodeweg 15 ☎023-5311365	Malden: Bevrijdingsmars Vanaf 9 uur 30-25-20-15-10-5 km Sportcomplex De Veldschuur ☎024-3582598
19 september	19 september	25 september
Oirsbeek: 36 ^e Crescendotocht Vanaf 7 uur 42-30-20-15-10-5 km Jeugdhuis Schepenbank, Oirsbekerweg ☎046-4741561	Oudenbosch: Rondje Oudenbosch Vanaf 8 uur 40-25-15-8 km Sportpark Albano, Albanoweg 5 ☎0165-313742	Breda: 28 Markdal wandeltocht Vanaf 9 uur 40-30 km, 20-15-10-5 km Clubgeb. Schuttershof, Viandenlaan 7 ☎076-5657357
25 september	25 september	25 september
Breskens: Strandpoldertocht Vanaf 8 uur 40-30 km, 20-10 km Rest. Wapen van Breskens, Grote Kade ☎0117-381401	Dalfsen: 3 ^e Vechtdalocht Vanaf 8.30 uur 35 km, 25-15-10-5 km De Dalfser Poort, Prinsenstraat 72 ☎0570-561142	Leerdam: Herfst wandeltocht Vanaf 8.30 uur 40-30 km, 20-15-10-5 Vv Leerdam Sport, Patrimoniumstraat ☎0345-612361
25 september	25 september	26 september
Roosendaal: 5 ^e Grenswandeltocht Vanaf 8 uur 40-25-20-15-10-6 km THOR Honk, Marterdreef Visdonk ☎0165-545549	Papendrecht: 6 ^e Ertepellertocht Vanaf 8 uur 40-25-15-10-5 km Willem de Zwijger College ☎078-6150188	Heeze: Strabrechtse Heide Vanaf 8 uur 40-27,5 km, 15,5 en 9,5 km De Hooizolder ☎040-2262541
25 en 26 september	25 en 26 september	25 en 26 september
Loon op Zand: 37 ^e Herfstkleurentocht Vanaf 9 uur 35-30-25-20-15-10-5 km CR De Eenhoorn, Hoge Steenweg 101 ☎0416-362641	Noordwijk: Bos en Duintocht Vanaf 9 uur 40-25-15-10-5 km CR De Duinpoort, Langevelderlaan 22 ☎0172-475724	Rotterdam: 17 ^e Boldertocht Vanaf 8 uur 40-25-20-15 km, 10-5 km Clubgeb. De Bolder, Zijlmakerstraat 59 ☎010-4153886
25 en 26 september B	26 september B	26 september B
Lenaken: 32 ^e Sparrentrip Vanaf 8 uur 42km-30-21-12-6 km Cult. Centrum. Aan de Engelse Hof ☎003290714428	Steenokkerzeel: 16 ^e Houtheimtochten Vanaf 7 uur 30-20-18-12-8-6-4 km Sporthal Perk-Boekt, Boektsestraat ☎003227518937	Mol: 4 ^e Alcatel Sunparks Bell mars Vanaf 7 uur 50 km-35-20-12-6 km Sunparks Postelsesteenweg 100 Mol ☎003236469228
2 oktober	2 oktober	2 oktober
Rolde: Bos en Essentocht Vanaf 9 uur 40-30 km, 20-15-10-5 km Cafe Hofsteenge, Hoofdstraat 23 ☎0599-618333	Scheveningen: Prins Willemtocht Vanaf 8 uur 40 km, 25-15-10-5 km CJV-geb. Keizerstraat 58 ☎070-3936840	Soest: Winterserietocht WS'78 Om 9 uur 40 km Partycentrum Bos en Duin Bosstraat 80 ☎023-5360310
2 en 3 oktober	2 en 3 oktober	3 oktober
Berg en Terblijt: Geuldalmarathon 42 en 21 km, afwijkende starttijden Zaal Noben, Rijksweg 132 ☎043-6040585	Epe/Wissel: 38 ^e Veluwse Herfstkleuren Vanaf 9 uur 30 km, 20-15-10-5 km Kameerb. De Berghoeve, Veenweg 9 ☎0578-613765	Deurne: St. Willibrordus wandeltocht Vanaf 7.30 uur 42-30-20-15-10-5 km Hofke van Marijke, Rembr. Van Rijnstr. ☎0493-316376
3 oktober B	8 oktober (zie onze advertentie)	10 oktober
Westmalle: 23 ^e Int. Wandeltocht Vanaf 8 uur 42-30-21-12-6 km Sint Jozefslei 27, zaal Sint Martinus ☎003233253453	Weert: Nacht van Weert Vanaf 19 uur 30 km, 20-15-10 km Party Centrum De Sluis, Industriekade ☎0495-536800 VVV-Weert	Oirschot: Herfstkleurentocht <i>wv Best</i> Vanaf 9 uur 30-20-10 km Cafe-zaal 't Vrijthof, Molenstraat 6 ☎0499-373346

TOT VOLGENDE MAAND